Єдина Країна
Единая Страна

Крила України

Друкований орган Міністерства оборони України

№22 (737)

2 – 6 червня 2014 року

www.krula.com.ua

e-mail:krula_ukr@ukr.net

Підписний індекс – 22242

На варті неба України!

З чужої війни повернулися на свою

2 стор.

До штика прирівняли перо

3 стор.

Бук М1 вчиться працювати з українськими складовими

9 стор.

Ан-70 проходит проверки на дальних маршрутах

ГП "Антонов" продолжает работу по программе среднего военно-транспортного широкофюзеляжного самолета короткого взлета и посадки Ан-70. После завершения Государственных совместных испытаний самолет приступил к полетам на дальние дистанции. В том числе, выполнен маршрутный полет по трассе Киев – Одесса – Харьков – Львов – Ивано-Франковск – Киев, продолжительность которого составила 8 часов 8 минут. Полет выполнялся совместным экипажем ГП "Антонов" и Государственного научно-испытательного центра Вооруженных Сил Украины, командир экипажа – старший летчик-испытатель ГосНИЦ ВС Украины полковник А.Пахольченко.

В этом полете Ан-70 многократно пересекал грозовые фронты. Таким образом, в реальных погодных условиях была проверена работа радиолокационного комплекса по определению и распознаванию опасных метеообразований, который получил положительную оценку. Кроме того, Ан-70 успешно прошел проверку в условиях естественного обледенения. Все системы работали в штатном режиме. На протяжении всего полета также контролировались температурные поля, уровни вибраций и шума на рабочих местах членов экипажа и в грузовой кабине.

Таким образом, Ан-70 еще раз подтвердил все заявленные характеристики и получил высокую оценку испытательной бригады Министерства обороны Украины.

Гаряча лінія "Крила України" (0432) 59-60-48 65-22-048

ПОЛЬОТИ

Морські авіатори відпрацьовують навички пілотування

З червня у морській авіаційній бригади, що наразі дислокується на Миколаївщині, відбулось підбиття підсумків льотної зміни, яка відбулась напередодні. Керував проведенням польотів командир авіачастини полковник Ігор Бєдзай.

Під час польотів використовувалась уся авіатехніка, яка стоїть на озброєнні частини: літаки Ан-26 та Бе-12, вертольоти Ка-27 та Мі-14.

Основними завданнями на польоти були: пошуково-рятувальне забезпечення, виконання перевезення вантажів та особового складу при виконанні завдань за призначенням, повітряна розвідка узбережжя та прикордонних районів.

– Усі поставлені на польоти завдання були виконані. Під час проведення польотів особливу увагу ми приділили дотриманню правил техніки безпеки, а також відновленню втрачених навичок серед молодих пілотів, – повідомив командир авіабригади.

МИРОТВОРЦІ

З чужої війни повернулися на свою

Цього тижня завершилася чергова ротація окремого вертолітного загону у Демократичній Республіці Конго. В серпні 2013 року наші вертолітники були відряджені в країну, в якій у той час йшли бойові дії. Протягом цієї ротації було виконано більше ніж 2530 польотів із загальним нальотом понад 2840 годин. Перевезено 674322 кілограмів вантажу та 9124 пасажири. Використано понад 800 некерованих авіаційних ракет та майже півтори тисячі набоїв до авіаційної гармати.

Але повернулись авіатори також не в мирну країну. На Батьківщині триває неоголошена війна. В аеропорту "Львів" літак Організації Об'єднаних Націй зособовим складом загону зустрічав начальник армійської авіації Сухопутних військ генерал-майор Валентин Пістрюга, рідні миротворців та чимало журналістів. Зважаючи на ситуацію в країні, питання репортерів до генерала стосувалися здебільшого участі вертолітників в антитерористичній операції, ніж миротворчості в Африці.

Чи є доцільним наразі перебування наших вертолітних загонів в Африці? Відповідь генерала правдива і проста: якби не участь екіпажів в миротворчих місіях навряд чи сьогодні в небі Донбасу було б стільки підготовлених до польотів екіпажів. До цього часу в Україні військовий пілот за рік міг налітати, у кращому випадку, до 40 годин за рік. За півроку в місії – близько 200.

При потребі можна дуже швидко повернути в Україну всіх пілотів. Повернення вертольотів займе більше часу, але план такої передислокації розроблений і може бути втілений у разі прийняття такого рішення вищим керівництвом держави.

Також Валентин Пістрюга зазначив, що в армійській авіації працюють над тим, аби убезпечити пілотів від атак переносними зенітно-ракетними комплексами.

– Ми перестали літати на гранично малих висотах, а літаємо ще набагато нижче таким чином, аби неможливо було прицілитися по вертольоту. Ми відновили більшу частину електронно-вихлопних пристроїв, які у нас були. Зараз вже є рішення – Генеральний штаб готовий виділити кошти для забезпечення вертольотів захистом. Це і екранно-вихлопні пристрої, що знижують температуру вихлопних газів, це й пристрої АСО-2В для постановки перешкод ракетам з тепловими та радіолокаційними голівками самонаведення, це й станція постановки оптично-електронних перешкод "липа". Ці всі засоби довели свою ефективність ще в Афганістані. Зараз ми активно відновлюємо їх застосування. Також багато залежить від розвідки. Якщо нам своєчасно повідомлятимуть про розташування переносних зенітно-ракетних комплексів, якщо ставитимуть завдання з урахуванням можливості застосування ПЗРК, то це вже буде половина успіху.

Владислав Назаркевич. "Крила України". Фото автора.

ЗВІЛЬНЕННЯ РІДНОЇ ЗЕМЛІ

Переломний момент в АТО настав!

Операція триває. Бойовики оголосили часткову мобілізацію в підконтрольних районах через масові втрати. Але охочих вмирати за сумнівні цінності серед пересічних сепаратистів дедалі меншає.

Авіація – кілька десятків літаків і вертольотів – працює активно. Бойовиків "прасують у три зміни" – майже цілодобово (крім ночі). Терористи гинуть – український ОПК трудиться над новими снарядами. Терористи в Донецькій області все рідше виставляють блокпости – немає сенсу, тому що їх відразу накриває авіація. У районі Слов'янська тільки 3 червня ліквідовано близько 300 бойовиків. Взято і зачищено Красний Лиман. Національна гвардія повністю оточила інший районний центр Донеччини – Амвросіївку. Терористи в паніці.

Головна мета на найближчі дні – Слов'янськ – оплот місцевих бойовиків. Найближчим часом його будуть "брати". Операція планувалася ретельно, щоб уникнути жертв серед цивільних.

Терористів, які прориваються через кордон, занадто мало. Приїжджає в основному самовпевнене м'ясо, безглузде проти багатотисячної армії і авіації. У той же час, українські авіатори отримали наказ знищувати на місці колони бойовиків, що перетинають кордон України.

Бойовики дуже розраховували на Путіна, а він "виявився х+йло" (майже дослівна цитата одного з бойовиків). Прапор України майорить майже над усіма населеними пунктами навколо Слов'янська. Скоро прапор України буде і там. Військові переконані, що залишилося недовго. А після Слов'янська почнеться великий шлях до Донецька і Луганська.

Тим часом із Донбасу триває масовий виїзд місцевого населення у безпечні центральні та західні регіони держави. За офіційною інформацією, лише з Донецька виїхало понад 15 тисяч чоловік. Із Донеччини та Луганщини вислизнути стає все складніше – автошляхи заблоковані, а пересуватись ними стало вкрай небезпечно. Не краща ситуація з авіаційним та залізничним транспортом: аеропорти не працюють, приміське залізничне сполучення призупинене, поїзди далекого сполучення відправляються з перебоями, але усі квитки на них розкуплені. Найбільший потік біженців – із вогнищ бойових дій – Слов'янська та Краматорська. За повідомленнями ЗМІ, із більш ніж 100-тисячного Слов'янська виїхало понад 40% городян. Схожа ситуація і в Краматорську. Через дії бойовиків залишити ці "прифронтові" містечка фактично неможливо –терористи використовують біженців як живий щит. Ті ж, кому вдалось вирватись із захоплених бойовиками населених пунктів, розповідають, що за можливість безперешкодно перетнути межі міст, терористам з кожного дорослого треба заплатити $1000, і 500 – за дитину.

Ще одним негативним чинником є російські журналісти, які своїми діями ускладнюють виїзд мирного населення, аби використати його поневіряння у своїх пропагандистських сюжетах і матеріалах. Яскравим прикладом лицемірства працівників російських засобів масової брехні і пропаганди стали дії щодо 8-місячного малюка із Слов'янська, якому терміново необхідне лікування і чию евакуацію організували місцеві активісти при підтримці їхніх харківських колег. Громадяни сусідньої країни, які чомусь себе вважають журналістами, раптом вирішили, що мають право вирішувати долю української дитини. Батькам дитини вони поставили ультиматум: "или наша сторона пропускает машину с Женей до границы и его везут в Москву, или машина не выедет".

– Чудовий піар-хід: порятунок хворої дитини з лап жидобандерівских фашистів! Мабуть, сьогодні Євгена вивезуть. Дасть Бог – благополучно довезуть. Завтра очікуємо масової істерії в російських ЗМІ. Така тепер війна, – пояснила активістка.

В цей час з'являється оперативна інформація про перехоплення українськими спецслужбами переговорів терористів. Ватажки бойовиків, що діють на сході України, доповідають про свою "близьку кончину" і просять координаторів з РФ про допомогу грошима, зброєю та найманцями. А якщо немає такої можливості – благають, щоб допомогли з відходом в Росію.

Андрій Яцик. "Крила України".

ПРО ВИКОРИСТАННЯ БЛАГОДІЙНИХ КОШТІВ

За інформацією Департаменту фінансів Міністерства оборони України, станом на 3 червня за період березень – травень 2014 року як благодійна допомога на рахунки Міністерства оборони на матеріально-технічне та медичне забезпечення від юридичних, фізичних осіб та мобільних операторів надійшло 128,5 млн грн.

У тому числі: 58,2 млн грн – від юридичних осіб; 38,3 млн грн – від фізичних осіб; 30,0 млн грн – від мобільних операторів; 2,0 млн грн – від обов'язкового продажу іноземних валют.

Отримані кошти спрямовані на:

120,8 млн грн – матеріально-технічне забезпечення.

За пропозиціями Генерального штабу Збройних Сил України із зазначеного фінансового ресурсу 118,2 млн грн спрямовано на придбання:

37,2 млн грн – польового обмундирування нового зразка (26,6 тис. комплектів);

19,9 млн грн – шоломів кулезахисних (кевларових) (10 тис. штук);

15,6 млн грн – черевиків з високим берцем (52 тис. пар);

15,2 млн грн – спальних мішків та ізолюючих підстилок (43 тис. штук);

8,5 млн грн – флотської форми одягу (3,5 тис. комплектів);

3,8 млн грн – льотно-технічного обмундирування (1 тис. – льотного та 6 тис. комплектів технічного обмундирування);

3,5 млн грн – маскувальних сіток (196 комплектів);

3,1 млн грн – простирадл бавовняних (60 тис. штук);

2,7 млн грн – натільної білизни для батальйонів територіальної оборони (27 тис. комплектів);

2,3 млн грн – ковдр (15 тис. штук);

2,2 млн грн – засобів зв'язку та комплектуючих до них (326 штук);

1,9 млн грн – матраців (15 тис. штук);

1,2 млн грн – топографічних карт (800 тис. штук);

0,5 млн грн – наволочок бавовняних (24,8 тис. штук);

0,4 млн грн – подушок бавовняних (14 тис. штук);

0,1 млн грн – придбання навігаційних приймачів;

0,1 млн грн – придбання бар'єрів безпеки.

Решта 2,6 млн грн – заплановано на придбання габіонів та лісоматеріалів для виготовлення фортифікаційних споруд.

7,7 млн грн – придбання медикаментів.

У 2014 році Кабінетом Міністрів України прийнято ряд рішень щодо збільшення видатків на оборону за рахунок резервного фонду державного бюджету.

www.mil.gov.ua

СОЛІДАРНІСТЬ ТА ДОПОМОГА

Світ підтримує Україну

Новообраний Президент України Петро Порошенко здійснив свою першу закордонну поїздку як глава держави. Разом із президентом США Бараком Обамою та президентами ряду європейських країн п'ятий український президент взяв участь в урочистій вечері з нагоди вручення премії "Солідарність", якою нагородили лідера кримських татар Мустафу Джемілєва.

Під час урочистостей Петро Порошенко подякував представникам польської влади за вшанування Джемілєва – великого героя і патріота, який виступає за свободу і незалежність України. Президент підкреслив, що сьогодні тисячі татар у Криму перебувають на межі гуманітарної катастрофи через окупацію півострова Росією, але українці відчувають з ними єдність.

Петро Порошенко також подякував присутнім у Варшаві європейським лідерам за підтримку і солідарність у боротьбі за демократію і свободу, яку вела Україна в останні місяці.

– Ми заплатили величезну ціну. "Небесна сотня" віддала своє життя за революцію і зараз кожного дня платимо велику ціну: щодня мирні жителі і українські військові гинуть від рук агресора й окупанта, – констатував Президент України.

Він наголосив, що 25 років змін у Польщі є прекрасним прикладом для України у контексті побудови незалежного, вільного і демократичного українського суспільства. На його переконання, останні президентські вибори показали, що українці є солідарними і єдиними.

Президент України Петро Порошенко запевнив присутніх у тому, що Крим повернеться до складу України:

– Я переконаний, що демократія розвиватиметься в Україні, Україна піде слідами Європи. Я впевнений, що Крим знову буде українським, а Україна буде разом з Кримом, – заявив Порошенко.

Також у рамках цієї поїздки відбулась зустріч між Петром Порошенком та Бараком Обамою, які обговорили ситуацію в Україні та напрямки подальшої співпраці двох країн та американської допомоги Україні. Зокрема, Обама пообіцяв Порошенку допомогти оновити українську армію та подолати залежність від Росії. Крім того, Обама та Порошенко обговорили, як Україні стати менш енергозалежною від Росії.

Щодо допомоги українському війську, то американський президент повідомив, що США нададуть допомогу обладнанням на суму 5 млн доларів США. В основному, це будуть бронежилети та прилади нічного бачення для боротьби з терористами на Сході України. Варто згадати, що в березні Україна отримала від США 300 тисяч сухих пайків для армії.

Під час зустрічі Барак Обама зауважив, що підтримує вибір українців і покладає великі надії на майбутні реформи Порошенка як президента. Президент США підкреслив, що в цьому Порошенку має допомогти досвід у бізнесі.

Після зустрічі з українським президентом, яка тривала близько години, Барак Обама назвав обрання Петра Порошенка президентом України мудрим вибором народу в складні часи і запевнив у підтримці його американською владою.

6 ЧЕРВНЯ – ДЕНЬ ЖУРНАЛІСТА

До штика прирівняли перо

Традиційно напередодні професійних свят прийнято підбивати підсумки, згадувати найприємніші в роботі моменти. 6 червня ми, журналісти України, відзначаємо своє професійне свято – День журналіста України.

Сьогодні нам є що згадати. Дні, що минули від попереднього святкування нашого професійного свята, багаті на журналістські здобутки.

Коли згадую військових журналістів України, перш за все, приходять на пам'ять два прізвища: "діючий" офіцер Владислав Селезньов та офіцер запасу Дмитро Тимчук. Звичайно, більшість новин про російську агресію в Криму та на Донбасі готують не вони, проте саме вони уособлюють ті колективи, на котрі посилаються провідні світові агентства, розповідаючи про Україну.

Регіональний медіацентр МО України в Криму, який очолював підполковник Владислав Селезньов, став чи не єдиним підрозділом Збройних Сил України, який у повному складі залишився вірним Військовій Присязі на вірність народу України та після анексії півострова прибув до Києва. Невелика перерва – і знову на передовий рубіж боротьби за Україну. Сьогодні офіцери цього підрозділу забезпечують роботу вітчизняних та зарубіжних журналістів на сході України.

Весь світ з тривогою дивиться на бої поблизу Слов'янська, Краматорська, Красного Лиману очима журналістів Центральної телерадіостудії МО України Владислава Волошина, Сергія Камінського, Вадима Стасюка. Лише вони знімають війну безпосередньо на передньому краї, роблять не постановочні, а реальні репортажі з поля бою. І разом з українськими воїнами ховаються від куль терористів та отримують поранення, як, зокрема, Вадим Стасюк, якому під час зйомок осколок гранати потрапив у ногу.

Проте не лише на Сході у напруженому режимі живуть Збройні Сили України. На полігонах в усіх куточках країни гартується їх майстерність. І скрізь працюють наші військові журналісти: знімають, беруть інтерв'ю, організовують роботу цивільних ЗМІ. Не затримуються в редакції наші колеги Сергій Фурдик, Андрій Агєєв, Руслан Лінник, Владислав Назаркевич, Владислав Дем'яненко, Володимир Лазарєв, Дмитро Горбунов, Дмитро Чалий, Юрій Ігнат, Олександр Дейна,Сергій Жуковський, Олексій Мазурін, десятки журналістів в погонах та офіцерів запасу, котрі, як писав поет, "до штика прирівняли перо".

Майже в повному складі залишився вірним Україні і колектив редакції газети "Флот України", який очолює Павло Шунько. Сьогодні вони відновлюють свою роботу на новому місці служби, в Одесі. Не все у них виходить, але ми віримо, що цей колектив, сформований в нелегкі часи на початку 90-х, відродиться й принесе немало користі Україні та її Збройним Силам.

В день сьогоднішнього свята військові журналісти України не отримають нагород з рук Президента України. Та час перемоги не далеко. Ми віримо, що зовсім скоро будемо писати і знімати репортаж про те, як останніх терористів виганяють з української землі. І тоді настане час отримання заслужених нагород.

Віктор Гедз. "Крила України".

ЛИЦЕ ПРОПАГАНДИ

"Если бы Геббельс работал сейчас на российском телевидении, он бы кофе заваривал, ну, может быть, дверь открывал"

Вся история развития человечества, равно как и развития государств, тесно связана с вооруженными конфликтами. За тысячи лет война как социальное и политическое явление никуда не делась и, согласно классическому пониманию, по-прежнему остается одной из ключевых форм продолжения внешней политики государства или, как в случае с Украиной, средством давления на соседа.

Конечно же, со временем, с развитием старых и появлением новых технологий, она меняется, трансформируется, утрачивая прежние и приобретая новые черты. Но в украинском варианте появилось нечто новое, ранее не применяемое или применяемое в очень ограниченных масштабах. И это нечто абсолютно противоречит той парадигме, которая у военных людей сформировалась после окончания высшего военного учебного заведения.

Еще до недавнего времени события, происходящие на востоке Украины, на сто процентов не укладывались ни в один из известных типов ведения войны. И даже бывалые военные эксперты не имели однозначного ответа на этот вопрос.

Закінчення на 5 стор.

Фотография пылающего после бомбежки Славянска, которая на самом деле оказалась панорамой Квебека после пожара на складе горючего в 2013 году.

У ДОРОСЛЕ ЖИТТЯ

Останній дзвоник в Чернігівському ліцеї

У Чернігівському ліцеї з підвищеною військово-фізичною підготовкою відбувся випуск 165 вихованців. З них 39 випускників цього року вступають до Харківського університету Повітряних Сил. 14 юнаків – на льотний факультет, решта – на інші спеціальності видового вишу.

Начальник ліцею М.Шпак у своєму виступі зазначив, що попереду у вихованців ще чимало життєвих випробувань. І немає сумніву, що багато з них займуть гідне місце в державі, Збройних Силах України, будуть із честю служити українському народові.

Із 165 випускників ліцею 68 виявили бажання навчатися у вищих військових навчальних закладах Міністерства оборони України. Ще 40 подали документи до вищих навчальних закладів інших силових структур.

Зі святом та успішним закінченням навчального року колектив ліцею та гостей свята привітав заступник начальника Управління освіти і науки Чернігівської обласної державної адміністрації Микола Конопацький. У своєму виступі Микола Анатолійович побажав випускникам підкорення нових вершин у житті та досягнення омріяної мети, ліцеїстам другого курсу – гарного відпочинку, міцного здоров'я, миру та злагоди в країні.

В свою чергу, ліцеїсти-випускники висловили вдячність наставникам, вчителям та батькам. За доброю традицією на урочистостях відбувся ритуал прощання з Прапором ліцею. На завершення свята ліцеїсти показали свій стройовий вишкіл, пройшли востаннє урочистим маршем перед керівництвом навчального закладу, своїми вихователями, учителями, батьками та гостями.

Військові медики розгорнули багатопрофільний польовий шпиталь

Особовий склад мобільного госпіталю Військово-медичного клінічного центру Центрального регіону після транспортування залізницею, здійснення маршу в складі підрозділу прибув у визначений район. На даний час розгорнуто багатопрофільний мобільний госпіталь для надання першої лікарської та кваліфікованої медичної допомоги військовослужбовцям, які виконують завдання за призначенням у визначених районах нашої держави, та цивільному населенню регіону.

Очолив військовий шпиталь лікар-анестезіолог вищої категорії, підполковник м/с Юрій Подолян. Під його керівництвом польовий медичний заклад неодноразово брав участь в широкомасштабних навчаннях, надаючи фахову професійну допомогу військовослужбовцям.

Вперше за семирічну історію ВМКЦ його ряди поповнили військовослужбовці, які призвані до лав Збройних Сил у зв'язку із частковою мобілізацією. Від початку перебування в складі шпиталю вони зарекомендували себе як досвідчені водії, техніки, кухарі та фахівці інших спеціальностей.

У складі шпиталю функціонує сортувально-евакуаційне відділення, призначене для прийому потерпілих, надання невідкладної медичної допомоги та, при потребі, евакуації постраждалих в інші лікувальні установи вищого рівня. Крім того, військові медики надають професійну допомогу в відділеннях хірургії, госпітальному, анестезіології, реанімації та інтенсивної терапії. Всі підрозділи оснащені лікувально-діагностичним обладнанням.

Виходячи із завдань, що стоятимуть перед госпіталем, особовий склад формували лікарями вищої та першої категорій та середнім медперсоналом із великим практичним досвідом у виконанні обов'язків у польових умовах. Тобто їх професійний рівень дозволяє надавати кваліфіковану допомогу з майже всіх медичних напрямків.

Для проведення мікробіологічних та санітарно-гігієнічних досліджень до польового шпиталю додано пересувну санітарно-епідеміологічну групу регіонального санепідемуправління (м. Вінниця). На озброєнні її фахівців знаходяться дезінфекційно-душовий автомобіль та польова медична лабораторія.

Варто звернути увагу, що весь молодший сестринський медперсонал – це жінки-військовослужбовці служби за контрактом. Всі вони розуміють, що сьогодні потрібні тут, і саме від їхніх професійних дій залежить здоров'я військових.

Від часу приїзду до повного розгортання вже є перші хворі хірургічного та терапевтичного профілю, яким надається професійна допомога в стаціонарних умовах. Звертаються за фаховою допомогою і до спеціалістів стоматологічного, офтальмологічного, отоларингологічного та терапевтичного профілів. Проводяться додаткові методи обстеження. Зокрема, УЗД внутрішніх органів, ЕХО серця, ЕКГ, лабораторна та рентгенографічна діагностики.

Руслан Лінник.
Фото автора.

НАРОД І АРМІЯ – ЄДИНІ

Із точністю до копійки

Рахунок збору коштів, відкритий у березні вінницькими підприємцями за короткий термін назбирав більше двох мільйонів гривень. Як зазначають самі бізнесмени, проект ніколи не став би успішним, якби не справжні українські патріоти, що взялись активно допомагати українській армії.

Підприємці Михайло Ткач, Андрій Ковальський та Сергій Агєєв говорять, що якщо кожний українець покладе на спеціальний рахунок хоча б гривню, армія буде боєздатна. Ні, ці бізнесмени не за воєнні дії. Вони – проти війни, але знають, що стратегічних запасів армії не вистачає.

– У нас є величезна перевага – оперативність, – пояснює Андрій Ковальський. – Оскільки ми на зв'язку безпосередньо з військовими частинами, тому виконуємо поставки багатьох необхідних матеріалів протягом одного-двох днів, минаючи всі біюрократичні процедури. Робимо усе з допомогою міжнародної громадської організації, що має усі права на таку діяльність.

З допомогою вінницького рахунку від отримання коштів до отримання товарів дійсно проходить мінімум часу, як правило, – однадві доби. Організатори заздалегідь дізнаються, яка допомога є найактуальнішою, знаходять найдешевші, але якісні товари.

– Зараз дуже складний час для військових. Якщо їм потрібно щось саме зараз, ми можемо це надати. І в цьому є наша перевага. Кошти на рахунку у нас не тримаються днями чи тижнями, ми одразу ж їх витрачаємо на закупівлю.

Підприємці запевняють: економити було не складно. Щойно продавці дізнавалися, що в них купують за народні гроші, спускали ціни. Що саме закуплено, за якою ціною і для якої військової частини – відповідь на ці питання знайти не складно. На сторінці у Facebook організатори розміщують фото усіх актів передачі коштів. Таким чином з точністю до копійки звітують перед громадськістю. Кожен, хто взяв участь у акції може без проблем дізнатись, куди були витрачені пожертвувані ним кошти.

Серед найнеобхіднішого – акумулятори для військових авто, літаків, автошини, матраци та ковдри для солдатів. Все це закуповується і перевозиться за місцем потреби.

Допомогти українському війську зголосилися як бізнесмени, так і звичайні громадяни. Гроші збирали навіть вихованці школи-інтерната та пенсіонери.

Бізнесмени розповідають, що останнім часом збір почав іти дещо повільнішими темпами, проте кошти продовжують надходити.

– Останнім часом з'явилось чимало різних можливостей допомогти армії, тому наш рахунок поповнюється трохи менше, ніж це було раніше. Та ми не плануємо зупинятись, будемо обов'язково продовжувати діяльність.

Підприємці-волонтери запевняють: меркантильного інтересу у них не було. Було просто бажання допомогти.

– Ми війни не хочемо. Її ніхто не хоче, – говорить Андрій Ковальський. – Ми кажемо про те, що має бути резерв, і армія могла вільно цим резервом розпоряджатися, підвищувати свою боєготовність. Льотчики повинні літати.

Анастасія Олехнович.
"Крила України".

"Если бы Геббельс работал сейчас на российском телевидении, он бы кофе заваривал, ну, может быть, дверь открывал"

Закінчення. Початок на 3 стор.

"Гибридная война". Именно так с легкой руки генерал-майора в отставке Франка ван Каппена, члена верхней палаты парламента Нидерландов, а в прошлом советника ООН и НАТО по вопросам безопасности, определены события в восточных областях нашей страны. Впрочем, сам термин "hybrid warfare" не такой уж и новый. У него есть множество разных определений, суть которых неизбежно сводится к некоему симбиозу классического ведения войны и использования при этом нерегулярных вооруженных формирований.

По мнению ван Каппена, государство, которое развязало такую войну, нанимает негосударственных исполнителей. Это могут быть как боевики, так и представители местного населения. Так же, как и в случае с Украиной, это могут быть специально подготовленные представители силовых структур страны-агрессора. В любом случае, и с первыми, и со вторыми любые связи формально полностью отрицаются. В частности, во время аннексии Крыма именно так и произошло. Ведь очень просто послать свои войска в другую страну и сказать, что это – не твои войска.

С точки зрения международного права страна-агрессор при этом остается юридически "чистой". Все как бы понимают суть происходящего. Понимают, откуда берутся новейшие вооружение и техника, инструкторы и инструкции для наемников, руки которых не связаны узами Женевской и Гаагской конвенций о правилах ведения сухопутных войн. Только вот эффективно противостоять такому "гопничеству" в мировых масштабах цивилизованное общество пока не научилось. В своей сущности "гибридная война" есть ничем иным, как примитивной схемой "отжатия" бизнеса, успешно реинкарнированной после бандитских 90-х и "прокаченной" до уровня универсального механизма в достижении геополитических интересов, в данном случае Российской Федерацией.

Но, как мы понимаем, ни одна война, и гибридная не является здесь исключением, невозможна без мощной информационной составляющей. Более того, во времена интенсивного развития информационных технологий, наличия глобальных информационных сетей и не менее глобализированных средств массовой информации, эта составляющая занимает все более значимое место в современных военных конфликтах.

Сегодня в социальных сетях, Интернет-СМИ, а так же традиционных медиа происходят не менее напряженные "бои" за превосходство, только уже в информационном поле. Точно так же, как сначала "зеленые человечки" и кубанские казачки в Крыму, а потом "Гиркин и гопота" на востоке Украины, в социальных сетях активно орудует намного преобладающая в численности "диванная группировка" российских блогеров, троллей, копипастеров, а иногда просто программных ботов.

К слову, буквально недавно в сети была разоблачена деятельность "Агентства интернет-исследований", которое состоит на "бюджетном обеспечении" в России. Что примечательно, штат организации исчисляется сотнями работников. В нем есть специалисты по дизайну, IT-технологиям, блогеры и комментаторы, аналитики, переводчики, отделы по мониторингу СМИ и соцсетей, а так же уборщица. Все они – создатели иллюзии поддержки кремлёвского режима в интернете. Оплате за услуги таких "комментаторов", пишущих "политически верные" посты, позавидуют даже наши военные летчики.

Но если в Сети преобладает традиционно "желтый" и примитивный фейк, то на так называемом "Путин-ТВ" под разными соусами подают более "изысканные" блюда. В отличие от отечественных телеканалов, российские не только не отличаются разнообразием точек зрения, но и достоверностью информации в контексте украинских новостей. Впрочем, как сказал министр пропаганды Третьего рейха Йозеф Геббельс, "чем чудовищнее ложь, тем легче в нее верят". "Первый канал", "Россия 1", "Россия 24", "НТВ" и даже минобороновский телеканал "Звезда". Именно там рождаются мифы о "бЕндеровцах" и поедании русских младенцев, и именно они являются едва ли не главнейшим антиукраинским рупором на российском ТВ.

При этом у российской пропаганды существует три категории потребителей: сами же россияне, Украина и весь остальной мир. У "себя" Кремль добивается лояльности россиян и всяческим образом демонизирует внешних врагов. В Украине - дезинформирует и сеет панику, особенно на юго-востоке. Европе же пытается навязать кремлевское видение событий как исключительно верное. И, объективности ради, отмечу, что тут Кремль добился колоссальных успехов. Ему удалось промыть мозги не только большинству свих граждан, но и части наших соотечественников. Теперь очевидно, почему лидеры бандформирований луганской и донецкой псевдореспублик так настойчиво боролись за контроль над телецентрами и телепередающими станциями и, как следствие, за человеческий разум, их мысли и чувства.

Последние исследования отечественных и зарубежных медиа-специалистов красноречиво свидетельствуют о том, что 80 процентов новостей из Украины на российских каналах являются либо полуправдой, либо откровенной ложью. Вспомните хотя бы сообщение о флагмане украинских ВМС "Гетмане Сагайдачном", который якобы возвращался в Севастопольскую бухту под Андреевским флагом во время аннексии Россией Крыма. Из особо популярных фейков на российском телевидении – украинские вертолеты с символикой ООН из уст одного из главных российских фейководов, а по совместительству постпреда России в ООН Виталия Чуркина, фотография пылающего после бомбежки Славянска, которая на самом деле оказалась панорамой Квебека после пожара на складе горючего в 2013 году...

Не менее "выдающимися" фейконовостями стали фото якобы жертв от рук Нацгвардии и пресловутого "Правого сектора", на которых на самом деле оказались погибшие сирийские дети и убитые мужчины из Кабардино-Балкарии. Или гибель шести православных верующих во время штурма донецкого аэропорта, факт которой впоследствии был опровергнут Донецкой епархией. Практически по Геббельсу, а иногда и превосходя последнего в изощренности, Кремль не брезгует пользоваться и более чувствительными для общества темами. Дети в кремлевской пропаганде используются безо всяких предрассудков и угрызений совести. Из последнего – якобы обстрел украинскими военными колонны с детьми из Славянска, продемонстрированного на телеканале "Звезда". И хотя на офсайте телеканала сообщено об отсутствии жертв, впоследствии новость "обросла" семью раненными детьми. Откровенные возмущения вызывает и распространенная в социальных сетях фотография девочки, пострадавшей от военных действий на Донбассе. Однако это не фотография с Донбасса. Это кадр из российско-белорусского кинофильма "Брестская крепость", снятого в 2010 году. И такими вот, полностью высосанными из пальца, фейками кишат не только социальные сети, но и все российское телевидение. Геббельс отдыхает...

Большинство летчиков на опубликованных снимках давно на пенсии. Некоторых из них, к сожалению, уже с нами нет. Фото действительно сделано после проведения парада ко Дню независимости Украины в 2008 году. Но лишь один из пилотов сегодня продолжает службу в Вооруженных Силах Украины.

Откровенные возмущения вызывает и распространенная в социальных сетях фотография девочки, пострадавшей от военных действий на Донбассе. Однако это не фотография с Донбасса. Это кадр из российско-белорусского кинофильма "Брестская крепость", снятого в 2010 году.

Отдельного внимания, так как касается непосредственно украинских Воздушных Сил, заслуживает одна из последних криво составленных сплетен "кремлевского агитпропа" о летчиках 831-й авиабригады из Миргорода. В частности, под выложенными в сети фотографиями разных периодов истории этого, по праву одного из лучших армейских коллективов Вооруженных Сил Украины, звучали лживые обвинения в смерти мирных граждан из Донецка. И это уже не просто фейк, а провокация с подстрекательством к насилию против военных пилотов и членов их семей. Коллектив авиабригады возмущен (и это мягко сказано) фактом публикации подобного рода "новостей", не имеющих никакого отношения к реальным событиям в Украине.

В данном случае хотелось бы привести комментарий представителя руководящего состава авиабригады. "Первое и самое важное: наша авиация не применяется по мирному населению. Это ключевой аспект, можно сказать, философия проведения антитеррористической операции на востоке Украины. Второе: на вооружении Миргородской бригады отсутствуют и никогда не находились упомянутые самолеты Су-25, МиГ-29 и вертолеты Ми-24. И третье. Большинство миргородских Су-27 "заточены" исключительно для борьбы с воздушными целями". Это говорит о том, что ни ракеты класса "воздух-земля", ни авиабомбы с этого типа самолета применяться не могут. "По земле" самолет может работать только с целью пущего наполнения штанов заезжих боевиков, что, собственно, и было неоднократно продемонстрировано военными пилотами в рамках проведения АТО.

И несколько слов о выложенных фотографиях. Большинство летчиков на опубликованных снимках давно на пенсии. Некоторых из них, к сожалению, давно с нами нет. Первое (групповое) фото действительно сделано после проведения парада ко Дню независимости Украины в 2008 году. Но лишь некоторые из пилотов сегодня продолжают службу в Вооруженных Силах Украины. Из соображений его личной безопасности, ибо определенные предпосылки к этому существуют, а так же безопасности его семьи, не буду называть фамилию. И как после этого не вспомнить великолепную фразу российского журналиста украинского происхождения Андрея Окары в телешоу одного из прокремлевских каналов: "Если бы Геббельс работал сейчас на российском телевидении, он бы кофе заваривал, ну, может быть, дверь открывал".

Но в России лгут не только СМИ. Не брезгуют этим практически все чиновники, включая тех, которые официально представляют страну на мировой арене. Недавно об этом заговорили и в Соединенных Штатах. Впервые за историю американо-российских отношений Госдеп США издал документ, в котором президент Путин напрямую обвиняется в ложной интерпретации событий. Сам документ носит красноречивое название: "Вымысел президента Путина: 10 ложных замечаний по Украине". Далее в документе заявления Путина по Украине сравниваются с фантазиями Достоевского, который сформулировал формулу "два плюс два равняется пяти". Среди приведенных фактов – нападения на русскоязычные церкви в Украине, утверждение об опасности на Украине для этнических русских и ряд других.

Но ни Госдеп США, ни обвинения России во лжи с трибуны ООН не помогут Украине эффективно противостоять шквалу псевдоинформации, если наша страна сама не научится информационному противодействию. Причем делать это необходимо не силами неравнодушных представителей социальных сетей и отечественных СМИ, а противодействовать этой напасти системно на государственном уровне.

Одним из первых шагов в этом направлении стал майский Указ Президента Украины №449/2014, которым введено в действие решение СНБО об усовершенствовании, формировании и реализации госполитики в сфере информационной безопасности. Им, в свою очередь, были обозначены ряд действий, в том числе и на законодательном уровне, направленных на противодействие информационной агрессии со стороны других государств. Это и запрет на трансляцию в Украине врущих и сеющих вражду телеканалов, и проведение мероприятий организационного, информационного и разъяснительного характера, а так же принятия шагов относительно обеспечения распространения в мире объективных сведений об общественно-политической ситуации в Украине путем создания соответствующего медиа-холдинга. Правда, медиа-холдинг, согласно Указу, планируют создать ближе к середине лета. А до этого времени мы вместо того, чтобы всерьез работать на опережение, по старинке продолжим "бить по хвостам" силами "диванных войск".

Сергій Клименко.
"Крила України".

АВІАЦІЙНА ДЕРЖАВА

Новоствореному авіамузею у Кременчуці єпископ подарував два літаки

У непримітному на перший погляд підвалі багатоповерхівки, що у Кременчуці, знаходяться унікальні авіаційні "скарби". Нещодавно тут відкрили музей авіації і космонавтики, експонати для якого збирались більше шести років. І хоч приміщення є зовсім невеликим, ініціатор його створення Анатолій Бишенко, колишній заступник міського голови Кременчука, відчуває величезну гордість за своє творіння.

– У мене немає іншого захоплення, крім авіації, – розповідає Анатолій Бишенко. – Я роками займаюсь пошуковою роботою і отримую від цього неймовірне задоволення. На щастя, зусилля не минають даремно. Мені разом із колегами вдалось встановити імена 140 льотчиків із Кременчука. Ми знайшли могилу легендарного пілота Виноградова на Деївській горі, а також уламки його літака. Навіть розшукали його родичів у Росії. Та й експонатів було знайдено немало, тому і виникла ідея створення музею. Підвал, де зараз розташувався музей, не може вмістити і третьої частини експонатів. Є до чого прагнути.

У новоствореному музеї представлено форму льотчиків різних часів: як військових, так і цивільних. А також – нагороди, фотографії, зброю, багато моделей літаків. На представленому стенді розповідається про видатних діячів космонавтики, доля яких так чи інакше пов'язана з містом. Згадали у музеї і льотчиків-космонавтів, які навчались у Кременчуці, відомих розробників у космічній сфері та інших.

До речі, експозиція музею збагатилась прямо під час відкриття. Єпископ Кременчуцький і Лубенський Микола подарував дві моделі німецьких літаків, зроблених із суцільнолитого металу.

– Ми провели величезну пошукову роботу, – пояснює Анатолій. – Адже ще п'ять років тому вважалось, що у районі Кременчука авіації у 1941 році майже не було, але ми встановили 20 авіаційних підрозділів, які стягували сюди окремими ланками, по ескадрильях з 9 серпня по 9 вересня. Тут були здійснені тарани.

Чоловік хвалиться, що і сам налітав кілька годин, хоч і робота з авіацією не пов'язана. Анатолій багато років працював у міліції, а деякий час був заступником міського голови Кременчука. Анатолій запевняє, що деякі із експонатів є посправжньому унікальними.

– У нас є шинель американського солдата із авіабази, яка під час війни дислокувалась в Полтаві (під час операції "Френтік"), форма командира пілотажної групи "Українські соколи", форма Миколи Баластрика – однокурсника Кожедуба, англійських льотчиків, форма й екіпірування тридцятих років.

Одночасно музей може прийняти близько двадцяти чоловік. Грошей за вхід ніхто брати не буде, проте від благодійних внесків не відмовляться. Музей знаходиться за адресою: м. Кременчук, вул. Першотравнева, будинок №57-А. Відвідувачів чекають із 9 по 18 годину.

Анастасія Олехнович. "Крила України".

РІЧНИЦЯ

День частини у бойовій обстановці

Льотно-підйомний склад, військовослужбовці підрозділів забезпечення, ветерани Старокостянтинівської бригади тактичної авіації імені Петра Франка Повітряних Сил ЗС України 1 червня відзначили 48-му річницю від дня заснування військової частини.

Привітали авіаторів зі святом голова Хмельницької обласної державної адміністрації Леонід Прус, голова районної державної адміністрації Михайло Яснюк, міський голова Микола Мельничук.

У своєму виступі командир військової частини полковник Микола Коваленко зазначив, що за 48 років свого існування Старокостянтинівська бригада тактичної авіації імені Петра Франка набула чимало славних бойових традицій. За високі показники у бойовій підготовці авіаційна бригада близько десятка разів була визнана кращою серед авіаційних бригад Повітряного командування "Захід" та неодноразово посідала перше місце серед авіаційних частин Повітряних Сил Збройних Сил України.

- Підтримка постійної бойової готовності, щоденне покращення рівня підготовки командирів, штабів та підрозділів бригади, забезпечення постійної готовності бригади для захисту свободи, незалежності та територіальної цілісності України, забезпечення готовності бригади до бойових дій вдень та вночі, повітряна розвідка - ось перелік основних завдань, що виконуються бригадою, - зазначив Микола Коваленко.

Голова Хмельницької ОДА Леонід Прус, вітаючи особовий склад бригади тактичної авіації, наголосив, що сьогодні на українську армію покладаються надзвичайно серйозні завдання. Особовий склад військової частини гідно виконує свій обов'язок перед народом, демонструє вірність Військовій присязі, високий бойовий вишкіл, професіоналізм та наполегливість у вирішенні поставлених завдань.

Андрій Агєєв.

ЮВІЛЕЙ

Розміняли третій десяток

Рівно 20 років тому на Вінниччині було сформовано батальйон зв'язку та радіотехнічного забезпечення. А сталося це 10 червня 1994 року на базі окремої роти зв'язку та РТЗ, яка проводила радіотехнічне забезпечення польотів та повсякденної діяльності окремого змішаного авіаційного полку.

На жаль, тодішній командир підрозділу підполковник Володимир Чаплій передчасно пішов з життя, але саме він оголосив наказ №1 по військовій частині про створення окремого батальйону зв'язку та радіотехнічного забезпечення.

З 1995 по 2010 рік батальйон зв'язку та радіотехнічного забезпечення очолювали різні керівники: підполковники Василь Борщевський, Костянтин Розовський та Віктор Лижов.

У 2003-му батальйон було переформовано, після чого він увійшов у склад авіаційної бригади транспортної авіації. Головними завданнями батальйону зв'язку сьогодні є традиційними для частин зв'язку та РТЗ: забезпечення польотів, вильотів та перельотів, отримання інформації про повітряні об'єкти, видача екіпажам повітряних суден необхідних даних для визначення свого місцезнаходження, вирішення завдань літаководіння в зоні відповідальності та інші.

З метою якісного виконання завдань, які стоять перед батальйоном, у підрозділі організовано цілодобове чергування. В числі кращих чергових – майор В.Злакоман, капітан С.Дунаш, старший лейтенант В.Кулінський, прапорщик В.Іглінський.

Сьогодні батальйон очолює гвардії підполковник Василь Богоцький – досвідчений фахівець, який за своїми плечима має колосальний досвід із забезпечення польотів авіації і неодноразово був заохочений командуванням бригади та старшими начальниками. Командир та його заступники роблять усе можливе для успішного виконання батальйоном завдань, підтримання внутрішнього порядку в підрозділі, покращення фізичної підготовленості, виховання особового складу у дусі відданості українському народові, підтримання військової дисципліни та здорового морально-психологічного стану.

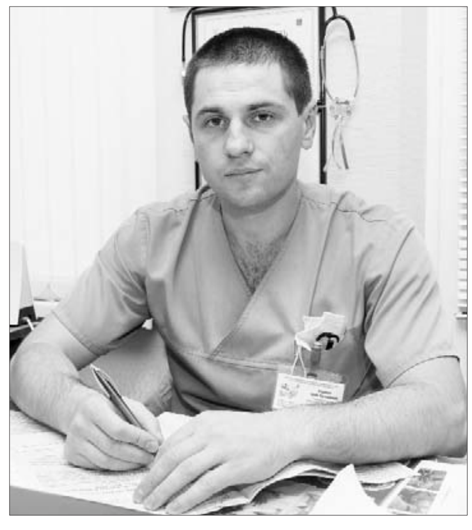
Усі завдання, які ставились перед особовим складом батальйону на час проведення різноманітних спільних навчань, були виконані на високому професійному рівні, за що військовослужбовці отримали заохочення від командувача Повітряних Сил Збройних Сил України та начальника Генерального штабу – Головнокомандувача Збройних Сил України.

Юрій Ігнат. "Крила України". Фото з архіву частини.

МЕДЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АТО

"Спасибі лікарю, усе гаразд"

Майже два тижні своєї служби старший ординатор травматологічного відділення Військово-медичного клінічного центру Північного регіону майор медичної служби Юрій Клапчук провів в одному з таборів об'єднаних сил Антитерористичної операції.

У гарячій точці він разом з іншими ескулапами надавав медичну допомогу військовослужбовцям різних силових відомств, які отримали вогнепальні поранення в ході зіткнень з терористами.

– Графік служби у польових умовах був досить щільний. Коли наші групи уходили на завдання, я забезпечував усім необхідним санінструкторів підрозділів. Під час їхнього повернення зустрічав кожного з героїв та цікавився станом здоров'я. В цей момент найприємнішим було почути: "Спасибі лікарю, усе гаразд", - пригадує офіцер медслужби.

У гарячій точці Юрію став у пригоді досвід, який він здобув під час нещодавніх військово-медичних навчань в Угорщині. Там разом з кращими лікарями армій країн НАТО він практично відпрацьовував алгоритм дії військових лікарів при різного роду надзвичайних ситуаціях.

До речі, на Донбасі офіцеру декілька разів доводилося направлятися вертольотом до блокпостів у райони ведення бою. Кожного разу він ризикував власним життям заради спасіння наших воїнів. На місці події майор Клапчук надавав першу медичну допомогу пораненим та забезпечував їхню евакуацію до військово-медичних закладів.

Як стверджують начальники майора медичної служби Клапчука, часто під час надання ним першої меддопомоги декілька життів вдалося врятувати.

– Більшість військовослужбовців мали поранення верхніх та нижніх кінцівок, які не захищені бронежилетом. При цьому десантники та вояки спецназу СБУ однаково не люблять скаржитися на здоров'я і ступінь больових відчуттів. Тому часто доводилося хитрувати і через жарти дізнаватися про реальні наслідки травми, - зазначив Юрій Клапчук.

Також старший ординатор травматологічного відділення ВМКЦ ПнР пригадує, що багато з військовослужбовців після легкого поранення просили залишити їх у таборі сил АТО. Адже вони просто не могли залишати бойових товаришів у трудну мить. Тому замість бойових завдань несли службу з охорони наметового містечка чи тилових об'єктів. При цьому вони перебували під наглядом лікарів і проходили необхідні медичні процедури.

Після повернення до Харкова, він також продовжував опікуватися постраждалими десантниками, спецпризначенцями та гвардійцями, з якими познайомився у таборі.

На даний час Юрій у середньому проводить по 2-3 операції на добу. Приблизно до 80% свого службового часу проводить з тими, хто повернувся з Донбасу.

З моменту початку проведення АТО у стаціонарних умовах офіцер-медик допоміг одужати понад 30-м постраждалим силовикам. Навіть були випадки, коли через інтенсивність бойових дій на Сході країни по декілька днів доводилося залишатися на робочому місці. Проте дружина та діти розуміють особливості професії глави сім'ї, які полягають у порятунку життя і здоров'я.

– Я з колегами усвідомлюємо усю складність ситуації в державі. Йдуть бойові зіткнення, гинуть військові та цивільні люди. Тому до нас цілодобово доставляють важко поранених. І ми - люди, які давали клятви Українському народові та Гіппократу, докладаємо усіх зусиль, аби наші пацієнти скоріше одужали, - зазначив офіцер.

За словами майора медичної служби Юрія Клапчука, якщо буде необхідність вкотре відправитися до табору антитерористичних сил, то він, не роздумуючи, виконає цей наказ. Адже немає нічого кращого, ніж знову почути від героїв нашого часу: "Спасибі лікарю, усе гаразд".

Дмитро Чалий.

ЗРАДНИК УКРАЇНИ

Рідна сестра російського терориста "Абвера": "Через цього "старшого брата" зазнали горя тисячі українських родин..."

Більшість українців називають його терористом і зрадником. Рідні ж Сергія Здрилюка (він же "Абвер") тільки плечима знизують і ніяковіють від сорому за близьку людину. Вони не розуміють, як чоловік, якого виховували у любові до України, міг стати правою рукою головного бойовика-диверсанта "Стрєлка".

"Путінська пропаганда не просто змінила брата, вона його практично вбила"

Рідна сестра "Абвера" Ольга розмову про "борця за незалежність Донбасу" починає не охоче. Каже, останнім часом частенько доводиться змінювати номер мобільного, бо сотні людей телефонують із прокльонами. Справа в тому, що Сергій Здрилюк в одному із виступів сказав, що рідні його повністю підтримують. Чому брат вирішив воювати проти власного народу, жінка не розуміє.

– Я змалечку була разом із Сергієм, ми були найближчими людьми. Тому, коли бачу новини з ним, не вірю, що це правда. Звісно, ні про яку підтримку не йдеться, – розповідає Ольга. – Я усе своє життя була патріоткою, стояла із синами на Майдані, один із хлопців там отримав поранення в ногу. Я навіть будинок розфарбувала у жовто-блакитних кольорах. І вишиванки роблю, у різних українських заходах беру участь... Як я можу підтримувати дії терориста, хоч він і є моїм братом? Таке відчуття, що його хтось підмінив.

Ольга пояснює, що востаннє чоловік гостював у рідному селі на Вінниччині в грудні, нічого дивного за ним помічено не було.

– Все було, як завжди, – продовжує Ольга. – Сергій зустрічався із друзями, ходив з братом на полювання. Він навіть Майдан у той час підтримував, їздив разом із нами кілька разів до Києва, стояв з людьми. Його настрої категорично змінились після подій у Криму. Зібрав речі і зірвався, сказав, що їде у відрядження. Що це за відрядження, ніхто не розумів. Уявляєте, який у нас був шок, коли ми побачили Сергія на одному із центральних телеканалів, де він розповів, що є правою рукою "Стрєлка"?

"Як зомбі, одне і теж повторює"

Сестра додає, що найбільш прикрим є те, що Сергій зовсім не визнає своєї вини. Під час коротких і рідких розмов по телефону чоловік говорить про те, що захищає країну.

– Сергій запевняє, що ми нічого не розуміємо і не знаємо дійсного стану речей, що все куплено Америкою, а люди обдурені бандерівцями. Як він може називати нас бандерівцями, коли сам виріс у цьому ж селі, ходив у звичайну сільську українську школу? Просто хай зупиниться на один момент і задумається, звідки він вийшов, звідки його коріння і проти кого він воює. Це ж як треба промити мізки людині, щоб вона почала так думати? Коли телефоную йому, він як зомбі, одне і теж повторює. Нас Сергій зовсім не слухає. Як тільки починаю щось на тему політики говорити, одразу кидає слухавку.

Українець + полячка = ?

Батько "Абвера" – українець, мати – родом із Польщі. Виховували діток вони у любові до України.

– Спочатку ми нічого не говорили матері, боялись за її здоров'я, – каже Ольга. Та, як тут не дізнатись, як усе село тільки про це і говорить? Коли мати довідалась про те, що син прислужує терористам, була дуже категоричною. Сказала, що якби знала, що так буде, втопила б його у дитинстві. Та насправді вона все одно намагається його виправдати – син, як не як. Хоч їй, так само, як і нам, дуже соромно. Тим паче ми покладали на Сергія великі надії. Усією сім'єю раділи, коли він вступив до військового училища, дружина Сергія працювала військовим перекладачем. Працював брат спочатку у війську, потім у СБУ, та шість років тому кинув службу і зайнявся власним бізнесом. Багато хто зараз думає, що саме дружина повплинала на Сергія. Адже вона є донькою російського військового генерала.

Зрадник чи герой?

Попри діяльність Абвера засуджують його не всі, є і такі, що вважають терориста справжнім героєм. Навіть один із синів Ольги думає, що дядько робить усе вірно.

– Троє моїх синів проживають у Києві. Усі є патріотами нашої країни. Усі вони ходили на Майдан. Та четвертий син проживає у Сімферополі, а у них там своя реальність. Він телефонує мені і каже, що дядько правий. Ну от як таке витримаєш?

Та друзі дитинства Абвера одностайно вважають його терористом, хоч про дитячі роки згадують тільки приємне.

– Якщо він вважає, що хтось чужий прийде на нашу землю і зробить нам добре, то він дуже помиляється, – каже Олександр, друг дитинства Сергія.

Думка самого "Абвера"

"Абвер" прославився також як найбільш комунікабельний терорист. Чоловік став "говорящою головою" сепаратистів. В одному з відеоінтерв'ю Сергій Здрилюк коментує ситуацію в Україні і свою діяльність:

– Революція в Україні проплачена. Америка влила 30 мільярдів доларів, щоб воювати з Росією. Вони використали нашу державу як плацдарм, щоб керувати світом. А мільярд, що офіційно дали українському уряду, – це подачка. В Україні почалася громадянська війна. Ми налаштовані на перемогу. Мій безпосередній керівник – росіянин Ігор Гіркін. Серед нас – багато колишніх військовослужбовців, які по паспорту росіяни, але багато років прожили в Україні. Вони приїхали з Криму на рідну землю, щоб не допустити провокацій під час проведення наших заходів.

Здайся і вибачся!

Виправити ситуацію вже складно, хоча можливо, запевняє Ольга. Треба, аби брат здався і вибачився. При чому, вибачився перед усією країною.

– Кари в будь-якому разі не уникнути, та він зобов'язаний стати на коліна перед країною і молити прощення, – продовжує жінка. – Хтось каже, що йому поробленo, хтось каже, що за гроші продався... Ми ж не будуємо здогадок, для нас це просто – величезна біда. Стільки разів казали Сергію, щоб тікав звідти, приїжджав додому, що в наших краях спокійно. Та у нього одна відповідь: "Ви продались фашистам".

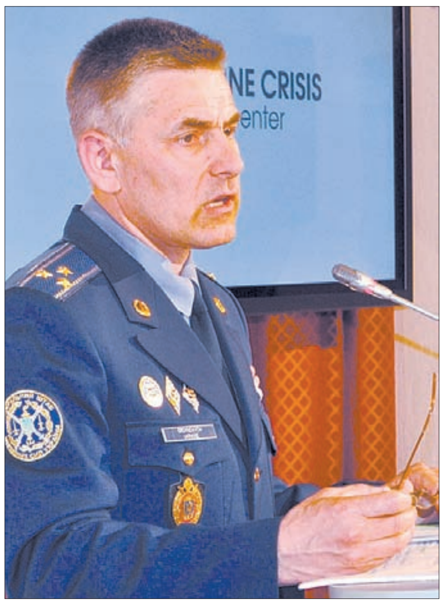
P.S.

Хоч народна мудрість і стверджує, що яблуко від яблуні недалеко падає, та у даному випадку вона, на жаль, не спрацьовує. А Ольга лише риторично запитує : "Скільки ж ще горя зазнають українські родини від цього "старшого брата"?". Та, попри все, родина сподівається, що колись Сергій почне відрізняти українців від "бендеровцев" і покається. Але головне питання – не коли це станеться, а чи станеться?

Анастасія Олехнович.
"Крила України".

УКРАЇНА МИРОТВОРЧА

За роки незалежності України близько 42 тисяч українських військових взяли участь в місіях ООН

В Українському кризовому медіа-центрі відбувся брифінг на тему "Миротворча діяльність Збройних Сил України". Перед представниками ЗМІ виступав заступник начальника головного управління військового співробітництва та миротворчих операцій Генерального штабу Збройних Сил України полковник Андрій Ординович.

Офіцер розповів, що за роки незалежності Україна взяла участь в 23 місіях ООН. Загальна чисельність українських військових, які взяли участь в місіях ООН, складає близько 42 тисяч. Не всі залишилися проходити службу в ЗС України, тому що цей період часу досить великий, але є багато військових, які ще сьогодні продовжують службу в армії. Є і такі військовослужбовці, які мають за своїми плечима досвід участі у 5-6 місіях ООН.

Полковник Андрій Ординович зазначив, що на сьогодні наша держава не бере такої активної участі в миротворчих операціях, як це було раніше в 2002-2003 роках. За його словами, якщо в зазначені роки Збройні Сили України входили в десятку миротворчих контингентів ООН, то сьогодні з 122 країн, які беруть участь в миротворчих місіях, Україна посідає 37 місце. Крім того, він поінформував, що починаючи з 2006 року у міжнародних миротворчих заходах брали участь і військові моряки.

– Це 8 операцій НАТО. А також в антитерористичних операціях, в операціях з боротьби з незаконним обігом наркотиків та торгівлею людьми, – зазначив полковник Ординович.

Зокрема, нещодавно після виконання завдань в рамках операції НАТО з протидії піратству на морі "Океанський щит" і операції Європейського Союзу "EU Navfor Atalanta" ("Аталанта") повернувся фрегат Військово-Морських Сил Збройних Сил України "Гетьман Сагайдачний". Національний контингент у складі екіпажу фрегата, а також підрозділ спеціального призначення (оглядова команда) і вертолітний загін виконували завдання в районі Аденської затоки.

– Прикро, що Російська Федерація й досі не повернула нам корвети "Тернопіль" і "Луцьк". Ці кораблі були флагманами вітчизняних ВМС ЗС України і представляли нашу державу в миротворчих операціях, – розповів офіцер. Він також додав, що невідомою поки залишається доля великого десантного корабля "Костянтин Ольшанський".

– ВДК "Костянтин Ольшанський" допомагав евакуювати українських громадян та іноземців із зони конфлікту в Лівії, – зазначив полковник Андрій Ординович. Він висловив надію, що незабаром українським Військово-Морським Силам ЗС України буде повернуто їхнє майно. Адже переговори з цього питання ведуться в Росії та Криму.

– За останні 5 років Україна отримала приблизно 1 мільярд гривень за участь українських військових в миротворчих місіях ООН. Окрім грошей, наша держава одержала і додаткову економію коштів, які мали б витрачатися на підготовку висококласних пілотів в Україні, – зазначив заступник начальника головного управління військового співробітництва та миротворчих операцій ГШ ЗС України. – Для прикладу, за цінами 2012 року, підготовка льотчика третього класу для вертольотів Мі-8 і Мі-24 складає приблизно 3 мільйона 700 тисяч гривень. Для отримання цієї класності потрібно, щоб пілот виконав норму і налітав 150 годин.

За його словами, для підготовки пілотів 2 класу потрібно налітати 300 годин, і вартість підготовки військового льотчика збільшується в 2 рази. За ці роки ми маємо одного добре підготовленого льотчика першого класу, двох пілотів 2 класу та 89 – третього класу, які брали участь в миротворчих місіях.

Говорячи про можливість відкликання українських миротворців, офіцер зазначив, що їх повернення в Україну із місій ООН залежить від політичного рішення вищого керівництва держави та Місії ООН.

– Це питання відпрацьовується, і відповідний план розробляється. Але такої критичної потреби повертати наші миротворчі підрозділи з ДР Конго та Ліберії зараз немає, – підкреслив полковник Андрій Ординович. – Якщо ситуація буде ускладнюватися і стане більш загрозливою, продовжуватиметься ескалація і буде прийнято відповідне політичне рішення, щоб їх повернути, ми це завдання виконаємо, залежно від того, як ми досягнемо консенсусу з ООН, – наголосив офіцер.

БЛАКИТНІ ШОЛОМИ УКРАЇНИ

ДР Конго: розпочалася 4-та ротація українських миротворців

У Демократичній Республіці Конго триває 4-та ротація 18-го окремого вертолітного загону Місії ООН зі стабілізації. Обов'язки командира загону виконує полковник Володимир Партика.

30 травня більше двох сотень військовослужбовців національного контингенту вилетіли літаком Місії ООН з міжнародного аеропорту "Львів" ім. Данила Галицького до міста Кігалі – столиці Руанди. Після чого автобусами вони були доставлені у ДР Конго. Отже, тепер на африканському континенті новоприбувші українські миротворці приймають озброєння та військову техніку у своїх попередників. І вже трохи згодом вони приступлять до виконання завдань за призначенням у новому складі.

Водночас з українськими миротворцями в місію прибула й оперативна група на чолі з начальником армійської авіації Командування Сухопутних військ Збройних Сил України генерал-майором Валентином Пістрюгою.

– Льотні зміни не припиняються ані на мить, – говорить генерал-майор Пістрюга. – Екіпажі з попередньої ротації, які залишилися для виконання завдань, саме в цей період і продовжують виконувати польоти. Командири та їхні заступники передають досвід новоприбулим льотчикам, тобто працюють як інструктори, а також виконують завдання як чергові екіпажі. Тож наші вертольоти над африканським континентом літають щодня.

За словами генерал-майора Валентина Пістрюги, Україна сьогодні продовжує робити значний внесок у міжнародну систему безпеки у світі. Миротворчі функції для нашого контингенту в ДР Конго – це, насамперед, перевезення особового складу в оперативні райони, перевезення гуманітарних вантажів та гуманітарної допомоги, а також прикриття наземних військ.

– Свого часу обстановка була тут надзвичайно напруженою, і здійснити пересування військ без повітряного прикриття було просто неможливо. Тому залучалися українські вертольоти Мі-24, які прикривали пересування іноземних контингентів та підрозділів. У цілому комплексі миротворчих заходів, які проходять, наголошую, лише з відповідним мандатом ООН, ми і сьогодні продовжуємо брати найактивнішу участь, – повідомив Валентин Пістрюга.

За словами начальника авіації Сухопутних військ, щоротації військовослужбовці і в Ліберії, і в Конго не лише роблять свій внесок у підтримання миру в регіоні, але й відточують власну майстерність. Вони набувають позитивного досвіду, який сьогодні активно використовується Україною для відстоювання власних національних інтересів, виконання державних завдань для захисту суверенітету нашої держави.

У ПЕРШУ ЧЕРГУ

Бути готовими до виживання в африканських джунглях

Екіпажі 4-ї ротації 18-го окремого вертолітного загону Місії ООН зі стабілізації у ДР Конго ознайомилися з особливостями експлуатації аварійно-рятувальних засобів на території африканської країни.

У рамках підготовки до польотів начальники пошуково-рятувальної та парашутно-десантної служби 18-го загону 3-ї та 4-ї ротації майор Євген Іванчук та підполковник Дмитро Обуховський продемонстрували льотно-підйомному складу бортовий аварійний запас, а також особливості експлуатації парашутних систем. Так, вже досвід першої ротації показав, що парашутна система має доукомплектовуватися, зокрема, озброєнням – АКС-74У.

- При вимушеній посадці вертолітні екіпажі повинні бути готовими не лише до виживання в умовах африканських джунглів, але й до відбиття нападу незаконних збройних формувань до підходу рятувальної групи, - підкреслив виконуючий обов'язки командира загону полковник Володимир Партика.

Варто зазначити, що на озброєнні цього миротворчого загону знаходиться сучасний комплект бортового аварійного запасу (2012 року) з відповідним обладнанням. У його складі – розширена медична аптечка з набором спеціальних медикаментів, професійне табірне спорядження для виживання, що включає мультипаливну горілку, засоби візуальної сигналізації, москітні сітки, репеленти, мачете для проходу через хащі, а також багато іншого.

Льотчики, штурмани, бортові техніки і борт-перекладачі отримали вичерпні відповіді, а також особисто ознайомилися з роботою приладів та обладнання.

Руслан Семенюк.

НАША ОБОРОНКА

Бук М1 вчиться працювати з українськими складовими

Серед знаменних подій червня 2014 року, котрим зовсім скоро судилося увійти в історію Повітряних Сил Збройних Сил України, безперечно, стане й дата підписання акта про приймання з ремонту за технічним станом відремонтованого на Державному підприємстві "Укроборонсервіс" зенітного ракетного комплексу Бук М1. Комісія у складі представників ЗРВ Командування ПС ЗС України, Наукового центру ХУПС, спеціалістів військової частини, до якої він буде відправлений, та ремонтного підприємства в кінці травня завершила перевірку працездатності відремонтованого зразка. І в перші дні червня розпочалось його відвантаження для слідування до місця дислокації частини. Зовсім скоро цей, перший відремонтований в Україні, ЗРК Бук М1 заступить на бойове чергування.

– Роботи з освоєння ремонту за технічним станом даного типу ЗРК, – говорить начальник зенітних ракетних військ Командування Повітряних Сил Збройних Сил України генерал-майор Дмитро Карпенко, – ми розпочали багато років тому. Ще у 2006 році ДП "Завод "Генератор" заявив про бажання виконувати дані роботи в інтересах Міністерства оборони України. Проте за 6 років виконати це завдання в необхідному для ПС ЗС України обсязі їм так і не вдалося. У 2012 році комісія Командування ПС ЗС України перевірила стан робіт на комплексі, що знаходився на підприємстві, та дійшла висновку: ДП "Завод "Генератор" із поставленим завданням не справився. Однак головним позитивом цих робіт, якого вдалося досягти в той період, було те, що спеціалістами ДП "Завод "Генератор" разом з фахівцями Наукового центру ХУПС та харківського НДІ радіоелектронної техніки було розроблено комплект документації з виконання ремонту ЗРК Бук М1 на вітчизняних підприємствах. В подальшому ця документація стала основою освоєння ремонту комплексу на іншому підприємстві ДК Укроборонпром – ДП Укроборонсервіс.

– Як на мою думку, – продовжив він, – результат, до якого ми прийшли, став можливий завдяки цілому комплексу чинників. ДП Укроборонсервіс згуртувало у своїх лавах чимало висококваліфікованих фахівців – колишніх військовослужбовців, які мають чималий досвід експлуатації ЗРК Бук М1 в наших умовах, знають характерні проблеми, притаманні тому чи іншому агрегату, складовій комплексу. Слід віддати належне заступнику командувача ПС ЗС України з логістики – начальнику логістики Командування Повітряних Сил Збройних Сил України генерал-лейтенанту Володимиру Шатову. Він не тільки постійно цікавиться ходом виконани робіт, а й організував злагоджену роботу структурних підрозділів Командування ПС ЗС України, котрі мають безпосереднє відношення до забезпечення експлуатації ЗРК та відповідають за їх боєготовність.

Зенітні ракетні комплекси Бук М1 – чи не останні зразки озброєння ЗС України, ремонт яких був освоєний на підприємствах ДК Укроборонпром. Складність полягала в тому, що на відміну від багатьох зразків озброєння та військової техніки, ЗРК даного типу ніколи не розробляли й не ремонтували в Україні. Проте цими днями, з підписанням акта прийняття комплексу, рубіж перейдено. Віднині в української промисловості є спроможність відновити бойові можливості Бук М1.

Освоєння ремонту зенітних ракетних комплексів в Україні спонукало спеціалістів ДК Укроборонпром провести значний обсяг не тільки з організації ремонтних робіт. Ключові системи електронної складової цих комплексів сьогодні виробляються тільки в Росії, або не виробляються взагалі. Підписання акта прийняття комплексу з ремонту засвідчує, що підприємство протягом року справилося з поставленим завданням та у кооперації з суміжниками освоїло ремонт не лише шасі, а й високотехнологічних вузлів і агрегатів. Серед них – прилади НВЧ. Спеціалістами ДП Укроборонсервіс разом з суміжними організаціями було проведено значний обсяг роботи із заміни цих приладів на аналогічні, що виготовлені в Україні.

– Сьогодні, – говорить начальник відділу експлуатації озброєння та техніки ЗРВ Командування ПС ЗС України полковник Ігор Карась, – в дослідній експлуатації в одному з наших ЗРП перебувають комплекти приладів НВЧ, виготовлені на українських підприємствах. Вони відповідають тим вимогам, котрі до них висуваються, і зараз проводиться документальне оформлення прийняття їх на постачання ПС ЗС України.

Враховуючи встановлені виробником гарантійні терміни експлуатації та характерні несправності складових ЗРК Бук-М1, фахівці ЗРВ Командування ПС ЗС України спільно зі спеціалістами ДП Укроборонсервіс проаналізували доцільність ремонту окремих складових комплексу у порівнянні з можливою їх заміною на існуючі чи перспективні українські аналоги. В результаті, "слабкою ланкою" виявилася станція виявлення та цілевказання 9С18М1. В складі ЗРК Бук М1 саме вона найбільш "прив'язана" до російського виробника.

– Вивчивши наявні українські аналоги, – продовжує полковник Ігор Карась, – ми зрозуміли, що у нас є гідна заміна. Зокрема, казенне підприємство "Науково-виробничий комплекс "Іскра" поставляє за кордон мобільну трикоординатну станцію кругового огляду, котра привернула нашу увагу. За своїми параметрами вона не тільки відповідає станції 9С18М1, а й дещо перевершує її. Впровадивши цю станцію у склад ЗРК Бук М1, ми не тільки якоюсь мірою позбавимося залежності від російських виробників, але й покращимо характеристики комплексу. В першому варіанті вона буде встановлюватися на причепі на колісному шасі. Так дешевше. Проте згодом, якщо випробування у військах та її дослідна експлуатація будуть успішними, можливе встановлення цієї станції, як і решти бойових машин комплексу, на гусеничне шасі. Ми розглядаємо також варіанти глибокої модернізації з залученням вітчизняних підприємств інших складових даного типу ЗРК.

Сьогодні на ДП Укроборонсервіс уже розпочато ремонт складових наступного ЗРК Бук М1, котрий до кінця року планується поставити на чергування в одній з частин ПС ЗС України. Саме його буде оснащено українською станцією цілевказання. Ще одна ниточка, котрими Збройні Сили України прив'язані до російського виробника, буде розірвана.

Віктор Гедз.
"Крила України".

АДЕКВАТНА РЕАКЦІЯ

Польща активізує програми озброєнь

Через кризу в Україні Польща прискорює реалізацію ряду ключових програм щодо закупівель озброєння та військової техніки. Про це, із посиланням на заступника міністра оборони країни Чеслава Мрочека, повідомляє janes.com.

Мрочек зазначив, що для збільшення оборонного потенціалу армії країни Польща внесла деякі незначні поправки до програми модернізації озброєнь Збройних Сил на 2013-2022 роки, на суму 131.4 мільярда злотих (43.1 млрд дол.). Зокрема, передбачено закупівлю авіаційних крилатих ракет AGM-158 JASSM класу "повітря-поверхня" для літаків F-16. Ця ракета розроблена корпорацією Lockheed Martin і призначена для знищення важливих високозахищених стаціонарних об'єктів з дистанції поза зони дії засобів ППО противника. Крім того, частину виділених коштів витратять для придбання ракетних систем великої дальності "Homar" і прискорення закупівель безпілотних літальних апаратів.

СТАТИСТИКА

Іспанія збільшила військовий експорт удвічі

Іспанський експорт продукції військового й подвійного призначення в 2013 році збільшився до 3,9 мільярда євро у порівнянні з 1,95 мільярда євро роком раніше, повідомляє Jane's з посиланням на дані міністерства торгівлі країни. Причиною настільки значного зростання експортних показників став великий обсяг контрактів, підписаних з міністерствами оборони й силовими відомствами країн Аравійського півострова.

Найбільшим попитом в 2013 році користувалися різні типи літаків, що випускають на території Іспанії. У цій країні виробництвом авіаційної техніки переважно займається європейський концерн Airbus, якому належить кілька заводів. За даними іспанського міністерства торгівлі, в 2013 році були продані сім транспортів-заправників A330MRTT, 23 військово-транспортних літаки й три берегових патрульних літаки.

У цілому продажі військової авіаційної техніки за підсумками минулого року склали 2,7 мільярда євро. Продажі морської військової техніки, на відміну від авіаційної, скоротилися. Падіння склало сім відсотків у порівнянні з 2012 роком. За підсумками минулого року Іспанії вдалося продати різних військових кораблів і суден на загальну суму в 642 млн євро.

Найбільшими покупцями іспанської продукції військового й подвійного призначення в 2013 році стали Об'єднані Арабські Емірати, Австралія, Бахрейн і Оман. При цьому на країни Ради співробітництва арабських держав Перської затоки припало біля третини всіх експортних продажів Іспанії - 1,23 мільярда євро. У порівнянні із попереднім роком цей показник збільшився всього на 46,9 мільйона євро.

Торік обсяги експорту продукції подвійного призначення, випущеної в Іспанії, скоротилися на 35 відсотків й склали 151,6 мільйона євро. Іспанський військовий експорт уперше подолав позначку в мільярд євро в 2009 році. Тоді цей показник склав 1,34 мільярда євро. Через рік військовий експорт знизився до 1,12 мільярда євро, але вже в 2011 році виріс до 2,43 мільярди. Цей ріст був обумовлений підписанням контракту з Австралією на будівництво десантних кораблів.

За даними Стокгольмського інституту дослідження проблем миру (SIPRI), за підсумками 2013 року Іспанія посіла дев'яте місце в списку найбільших військових експортерів. Інститут оцінив військовий експорт країни в 605 мільйонів доларів у цінах 1990 року (1,08 мільярда доларів у цінах 2013 року). Перше місце, за даними SIPRI, в 2013 році зайняла Росія з військовим експортом на рівні 8,3 мільярда доларів. Друге місце дісталося США з 6,2 мільярда доларів, а третє - Китаю з 1,8 мільярда.

ВАРТО ЗНАТИ

Північний сусід посилює інформаційну складову

З інтервалом у місяць у російській армії відбуваються зміни, які так або інакше говорять про суттєве посилення інформаційної складової. Зокрема, минулого місяця було оголошено про створення військ інформаційних операцій.

Головне призначення нових військ - захист російських військових систем управління й зв'язку від кібертероризму й надійне закриття інформації від імовірного противника. До складу військ інформаційних операцій увійдуть частини й підрозділи у військових округах і на флотах, укомплектовані висококваліфікованими фахівцями: математиками, програмістами, інженерами, криптографами, зв'язківцями, офіцерами радіоелектронної боротьби, перекладачами й іншими. Керуватиме новою структурою особа у генеральському званні.

Російське Міноборони також посилює свою присутність і у медійному просторі. Зокрема, у найближчі кілька тижнів Міноборони відкриває власне інформаційне агентство. Про це повідомив віце-президент медіахолдингу "Творче об'єднання "Червона зірка" Ірина Россіус. Воно почне роботу в найближчі кілька тижнів. Зараз триває активний набір співробітників і впорядковуються організаційно-правові питання.

ДОМОВЛЕНОСТІ

У єдиній зоні ППО

Президент Казахстану Нурсултан Назарбаєв підписав закон про ратифікацію угоди з Росією про створення єдиної регіональної системи протиповітряної оборони. Про це йдеться у повідомленні на сайті президента Казахстану. Угода про створення єдиної зони протиповітряної оборони була підписана Москвою й Астаною у січні 2013 року. Відповідно до угоди, сили єдиної системи ППО буде очолювати командувач, призначений президентами Росії й Казахстану за поданням міністрів оборони обох країн. Крім того, планується виробити єдині правила несення бойового чергування й обміну інформацією.

Наприкінці січня 2014 року заступник міністра оборони Росії Анатолій Антонов оголосив, що Москва поставить Астані п'ять дивізіонів зенітних ракетних комплексів С-300ПС із запасів Міністерства оборони Росії на безоплатній основі. Підготовка до поставки комплексів велася з 2010 року й розглядалася як один з етапів співробітництва в рамках майбутньої угоди про створення єдиної регіональної зони ППО.

Росія займається створенням єдиних зон ППО з державами СНД із 2007 року. До цього проекту в лютому 2009 року приєдналася Білорусія. Очікується, що до єдиного ППО долучаться Вірменія, Узбекистан і Таджикистан. У перспективі планується сформувати Східноєвропейську, Кавказьку й Центральноазіатську зони протиповітряної оборони. Передбачається, що в рамках підписаних угод Росія постачатиме нові зенітні ракетні комплекси країнам-учасницям.

ІНФОРМАЦІЙНИЙ СПЕЦНАЗ

Росія готує журналістів до роботи в кризових ситуаціях

У Нижегородській області понад 30 російських журналістів приступили до занять в рамках спеціальних навчально-практичних курсів "Бастіон", які були організовані на базі танкової бригади. Як повідомляє офіційний веб-сайт Міноборони РФ, курси проводяться з метою підвищення навичок представників преси під час роботи в умовах кризових ситуацій і надзвичайних подій.

На декількох майданчиках і полігонах для журналістів були змодельовані різні ситуації й створені умови, максимально наближені до реальної бойової обстановки. У ході практичних занять і семінарів журналісти вивчали особливості роботи в районах ведення бойових дій і в умовах надзвичайних ситуацій. Першого ж дня їм розповіли про особливості роботи за кордоном та прочитали низку лекцій щодо протидії поширенню тероризму.

У нинішньому році в проведенні "Бастіону" бере участь 35 журналістів і представників інформаційних структур різних силових відомств із десятка різних регіонів. Подібні заняття із журналістами проводяться із 2006 року. Із того часу сертифікати про закінчення курсів "Бастіон" одержали 585 російських і іноземних журналістів.

Варто додати, що чимала кількість російських кореспондентів зараз продовжують працювати в Україні. Зокрема, у квітні українські військові затримали співробітників російського телеканалу LifeNews Марата Сайченка та Олега Сидякіна. В багажнику автомобіля, яким пересувалися журналісти, виявлено готовий до стрільби ПЗРК. У цьому контексті було б цікаво дізнатися, чи мали останні сертифікати про закінчення згаданих курсів.

ГРАНІ СПІВПРАЦІ

Україна та Іспанія домовилися про розвиток співробітництва в космічній сфері

Як повідомили агентству "Інтерфакс-Україна" в українському космічному відомстві, плани сторін закріплені підписаною ДКАУ та Національним інститутом аерокосмічних технологій Іспанії (INTA) рамковою угодою про співробітництво в галузі космічної діяльності.

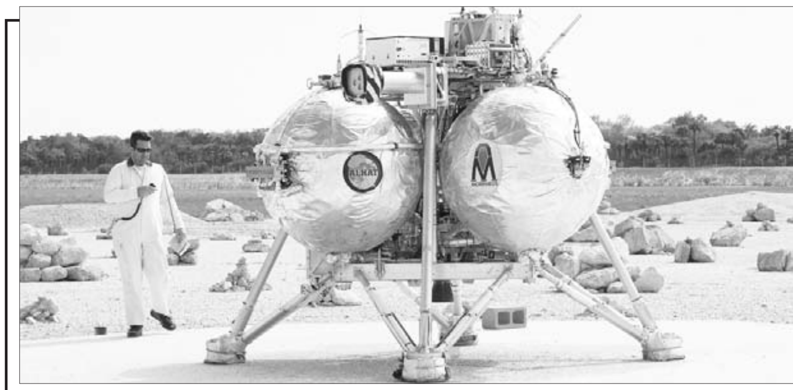
Згідно із документом, напрямами співпраці визначені: пускові послуги; ракети-носії; космічні апарати; наземна інфраструктура космічних систем; управління та експлуатація космічних апаратів різного призначення; дистанційне зондування Землі; наукові дослідження.

У сферу співробітництва також увійшли: система контролю та аналізу космічної обстановки (СКАКО); глобальні і навігаційні супутникові системи (ГНСС); космічний зв'язок; нові технології та інновації; розвиток промислової інфраструктури.

Іспанська INTA виступає європейським партнером у розпочатому в жовтні 2013 року між Україною та ЄС проекті Twinning "Посилення інституційної спроможності ДКАУ в частині реалізації європейських космічних програм у галузі супутникової навігації (EGNOS / Galileo) та дистанційного зондування Землі (GMES)".

У рамках проекту ЄС виділив Україні EUR 1,45 млн на гармонізацію й імплементацію з європейськими українського законодавства та технічних регламентів в галузі супутникової навігації та дистанційного зондування Землі (ДЗЗ).

Україна та ЄС підписали угоду про співпрацю в проекті європейської глобальної навігаційної супутникової системи (ГНСС) EGNOS/Galileo в грудні 2005 року в Києві. Україна ратифікувала угоду в 2007 році, ЄС - восени 2013 року. Угода набула чинності в листопаді минулого року.

РОЗРОБКИ

Morpheus здійснив посадку в повній темряві

28 травня 2014 під час льотних випробувань прототипу посадкового модуля Morpheus і системи ALHAT (Autonomous Landing Hazard Avoidance Technology/Технологія автономної посадки з ухиленням від небезпек) NASA продемонструвало здатність успішно висадити безпілотний космічний апарат на нерівну поверхню в повній темряві.

Випробування, які тривали 98 секунд, почалися в космічному центрі Кеннеді (Kennedy Space Center) о 10:02 за місцевим часом. Morpheus піднявся в темне небо над Флоридою на висоту близько 244 метрів, використовуючи для наведення виключно Hazard Detection System технології ALHAT. Hazard Detection System, якій допомагали три датчики інфрачервоного світла (лідари), визначила місцезнаходження "перешкод" (височин, ям тощо), що дозволило Morpheus благополучно здійснити посадку на ділянці, яка імітує поверхню Місяця за 400 метрів від Kennedy Space Center.

Проект Project Morpheus займається випробуваннями системи ALHAT і двигуна, який працює на рідкому кисні і метані - екологічних видах палива. На даному майданчику посадковий модуль може відпрацьовувати посадки в умовах, максимально наближених до реальних, де може бути безліч каменів, кратерів та інших небезпек, які необхідно уникати. Система ALHAT дозволяє Morpheus знаходити "чисте " місце для посадки під час спуску.

НА КОРИСТЬ НАУКИ

Супутник GPM приступив до основної місії

Новим супутником Global Precipitation Measurement Core Observatory зараз займаються інженери, які будуть тепер стежити за польотом і забезпечувати постійний потік даних про опади (дощ і сніг) протягом всієї роботи місії. Офіційна передача апарата команді Earth Science Mission Operations в Центрі Космічних Польотів Годдарда (Goddard Space Flight Center) 29 травня ознаменувала собою успішне закінчення періоду перевірки.

Місія GPM (Global Precipitation Measurement) - це спільний проект американського космічного агентства NASA і японського аерокосмічного дослідного агентства (JAXA). Основна Обсерваторія цього проекту була відправлена в космос 27 лютого 2014 з японського космодрому Танегасіма.

Два наукових прилади супутника в даний час збирають спостереження по всьому світу. З моменту запуску супутник вже пройшов через процес калібрування всіх систем і був виведений на свою робочу орбіту з висотою 407 кілометрів над поверхнею Землі.

Обидва наукових прилади були включені через кілька днів після запуску: 1 березня - GPM Microwave Imager, а 2 березня - Dual-frequency Precipitation Radar. Вже через два тижні вони почали збір даних, а вчені почали проводити калібрувальні процедури, щоб переконатися в тому, що отримані дані максимально точні. На відміну від свого попередника, супутника TRMM, обсерваторія GPM може збирати дані про погодні елементи, наприклад, про форму грозових хмар.

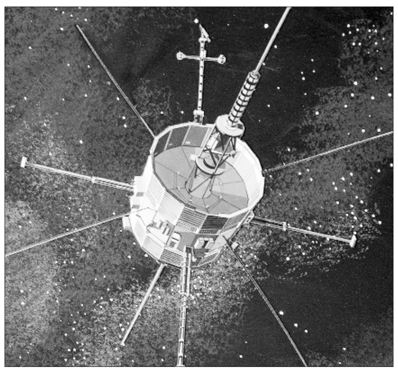
Приблизно раз в 40 днів фахівці місії, не змінюючи напрямки орбіти супутника, повертають його задом наперед. Завдяки тому, що нахил орбіти GPM становить 65 градусів щодо екватора, він перебуває під різним кутом до Сонця. Такі "перевороти" дозволяють "підставляти" під сонячні промені різні сторони космічного апарата, попереджаючи його перегрівання.

Налаштування апарата триватиме до кінця літа, а оприлюднювати дані GPM почнуть з вересня 2014 року.

ІІІ НАРОДЖЕННЯ

Групі ентузіастів вдалося встановити контакт зі старим супутником NASA

Команді ентузіастів вдалося встановити контакт з космічним апаратом, який знаходиться в глибокому космосі в стані сплячки з 1997 року. Тепер вони намагаються змінити траєкторію руху супутника ISSE-3 (International Sun-Earth Explorer 3), якому на даний момент "виповнилося" 36 років.

Інженери, програмісти і вчені-добровольці, які беруть участь у проекті ISEE-3 Reboot Project, змогли "поговорити" з зондом 29 травня за допомогою Обсерваторії Аресібо (Arecibo Observatory) в Пуерто-Ріко.

Технічну можливість управління апаратом команда отримала ще 23 травня, однак, за умовами угоди Space Act Agreement з NASA, спочатку потрібно було отримати на це дозвіл від агентства.

Для того, щоб змінити траєкторію польоту супутника, необхідно впоратися з різними технологічними складнощами. В ідеалі, це потрібно встигнути зробити до середини червня, до того, як витрати палива істотно зростуть.

Команда планує вивести космічний апарат в точку ES-1 (Earth-sun Lagrange Point 1/точка Лагранжа Земля-Сонце-1), яка знаходиться на відстані близько 1,5 мільйона кілометрів від Землі. Для цього потрібно спочатку в найближчі дні встановити більш чіткий зв'язок з апаратом, щоб визначити, які з 13 його приладів знаходяться в робочому стані, куди він прямує, і його загальний "стан здоров'я".

Команди супутнику відправлятимуться за допомогою обсерваторії Arecibo, точніше командного центру "McMoon's", який був створений для отримання знімків з апарата NASA Lunar Orbiter в 1960-х.

Запуск ISSE-3 відбувся в 1978 році. Метою місії було вивчення космічних променів і сонячного вітру, апарат був введений в експлуатацію в 1997 році.

Міжнародний дослідник комет (Міжнародний кометний дослідник, англ. International Cometary Explorer, ICE) - космічний апарат, спочатку відомий як "Explorer-59", і "International Sun/Earth Explorer 3 (ISEE-3)", що в перекладі значить "Міжнародний дослідник Сонця і Землі", запущений 12 серпня 1978. Цей супутник був частиною міжнародної програми співробітництва між НАСА та ЄКА для вивчення взаємодії між магнітним полем Землі і сонячним вітром. Програма використала три кораблі: пару ISEE 1 і ISEE 2 і геліоцентричний космічний апарат ISEE 3 (пізніше перейменований в ICE).

ISEE-3 був першим космічним апаратом, розміщеним на гало-орбіті в точці Лагранжа L1 між Землею і Сонцем. Пізніше (вже під назвою International Cometary Explorer (ICE)) апарат був посланий до комети Джакобини-Ціннера і комети Галлея і став першим космічним кораблем, який пролетів крізь хвіст комети на відстані близько 7800 км від ядра. ICE не був обладнаний камерами.

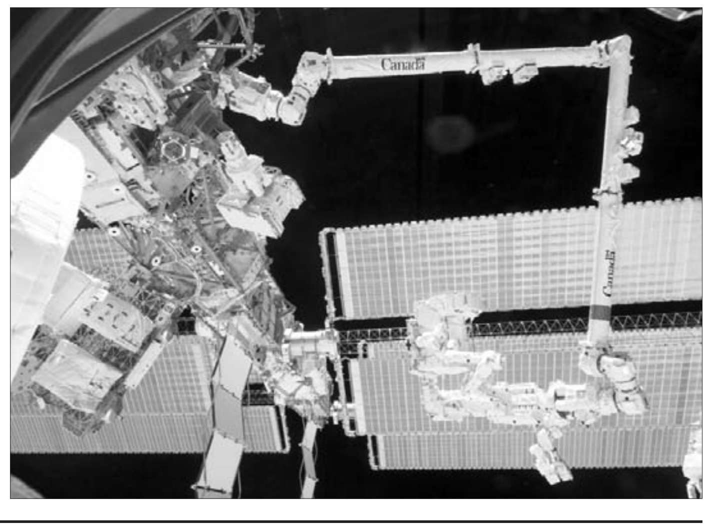
РОБОТОТЕХНІКА

Дворукий маніпулятор Dextre полагодив сам себе

27 травня дворукий маніпулятор Dextre замінив несправну камеру мобільної обслуговуючої системи Canadarm2 на Міжнародній космічній станції.

"Завдання Dextre - звести до мінімуму ризик роботи астронавтів, звільнити їх від рутинної роботи і дозволити більше часу приділяти науковим дослідженням", - повідомило канадське Космічне агентство (саме його внеском у МКС є Canadarm2) у своєму Twitter. "Виходи у відкритий космос - це захоплююче і надихаюче видовище, яке, тим не менш, може бути досить небезпечним. Крім того, на це потрібно багато ресурсів і часу. Саме тому Dextre сьогодні працював замість астронавта".

На виконання складних маневрів знадобилося кілька днів.

Маленькі моделі виховують великих патріотів України

Авіамоделізм, як захоплення та вид спорту, зародився майже одночасно з авіацією. Навіть раніше. Російський винахідник морський офіцер Олександр Можайський спочатку представив вченим Академії наук модель літака, яка приводилася в рух пружинним механізмом. Вона не лише самостійно злетіла у повітря, а й підняла вантаж – морський кортик. Лише після цього винахідник отримав дозвіл на будівництво літака.

У м. Вінниці зародження авіамодельного спорту відносять до кінця 30-х років минулого століття. Потужний розвиток він отримав у післявоєнний період, коли радянський авіамоделізм вважався найкращим у світі. Вінницькі авіамоделісти часто згадують можливості та здобутки тих часів, адже на початку 70-х Вінницька авіамодельна лабораторія ДТСААФ розташовувалася в одній з кімнат будівлі обласного товариства.

Буремні 90-ті, коли багато спортивних секцій та гуртків зачинялися через нестачу коштів, завдяки самовідданості ентузіастів та сприянню службовців Вінницької обласної організації ТСО України цей технічний вид спорту зберігся. Навіть попри всі негаразди, фінансову скруту та необхідність отримувати прибуток з усього, в тому числі і за рахунок передачі в оренду частини приміщень, у 1998 році для розвитку авіамодельної лабораторії було надано занедбане напівпідвальне приміщення. Для приведення майстерні у належний стан і у відповідність до існуючих вимог членами колективу лабораторії було вкладено особисті кошти та самостійно виконано всі ремонтно-будівельні роботи, придбані необхідні інструменти та обладнання. Загалом, вийшла чимала сума, проте оновлена майстерня дозволила реалізувати багато з задуманого. І цей крок не став одномоментним. Ентузіастами постійно проводиться удосконалення матеріально-технічної бази лабораторії. З часом було обладнано і підтримується у належному стані льотний майданчик для виконання польотів радіокерованих літаків та вертольотів. Авіамоделісти Вінниці успішно освоюють нові види моделей, а це потребує і нового обладнання, і нових пристосувань.

По-різному складається доля авіамоделістів Вінниці, але вони стараються зберегти вірність своєму захопленню з юнацьких років і аж… На сьогодні колектив авіамодельної лабораторії, якою керує тренер-викладач Олександр Петров, нараховує 32 дорослих спортсмени віком від 21 до 75 років. Часті гості тут не лише спортсмени. В різний час сюди "зайшли на вогник" офіцери запасу Олександр Кононов, Микола Каськов, Василь Борщевський, інші колишні авіатори, та так залишилися, не в змозі відірватися від мініатюрних моделей, що здатні під умілим керівництвом майстрів завойовувати нагороди найвищого ґатунку. Приходять зі своїми синами, дочками, а згодом – і внуків приведуть. Авіамодельна лабораторія для них – непросто "клуб за інтересами". Вони допомагають молоді створювати моделі, удосконалюють обладнання. Адже за плечима у кожного – життєвий досвід, яким вони готові ділитися з допитливою молоддю.

Для дітей організована секція початкового авіа- та ракетомоделювання. Для передачі досвіду конструювання, моделювання, виготовлення моделей, роботи з різними матеріалами та інструментами створена система наставництва. Діти розподілені і закріплені за досвідченими наставниками з авіамоделізму, які виконують свої обов'язки на громадських засадах. На сьогодні, незалежно від статків батьків, за мінімальні грошові витрати авіамодельний гурток відвідує 23 дитини віком від 9 до 18 років, та 12 хлопчаків займаються ракетомоделюванням. Молоді приємно бачити, що поруч в таких же умовах дорослі спортсмени не лише виготовляють красиві моделі, але й готуються до відповідальних змагань. Адже в колективі є спортсмени-авіамоделісти, котрі неодноразово ставали призерами Всеукраїнських та міжнародних змагань, на яких захищали спортивну честь не лише оборонного Товариства, а й держави.

– В складі збірної команди Вінницької обласної організації ТСО України є чимало спортсменів, досягненнями яких гордиться не лише наша організація, а й вся Україна, а їх імена відомі далеко за межами держави, – зазначає Олександр Петров. – Майстер спорту міжнародного класу, чемпіон світу, володар Кубка світу в класі пілотажних моделей F-2B Сергій Солом'яніков разом зі своїм батьком, визнаним в Україні авіамоделістом Віктором Солом'яніковим, за час виступів завоювали понад 100 медалей і 40 кубків, привезених зі змагань різного рівня, в тому числі з чемпіонатів Європи та світу. За 40 років виступів чимало нагород найвищого ґатунку українських чемпіонатів зібрав у своїй колекції Ігор Преподобний. Чимало досягнень на рахунку Олександра Якимчука. В нашій команді виступають також майстер спорту Олег Іщенко, кандидати в майстри спорту Олексій Іщенко, Василь Мельник, Костянтин Солоденко. Спортсмени-авіамоделісти Вінницької ОО ТСОУ завжди готові захищати спортивну честь Товариства.

– Серед статутних положень нашої організації, – говорить голова Вінницької обласної організації ТСО України Анатолій Кацай, – розвиток технічних і прикладних видів спорту (авіаційного, автомото, радіо, водних видів спорту, моделізму, стрілецького, багатоборства), створення і розвиток матеріально-технічної і спортивної бази, авіаційних організацій і шкіл. На жаль, ми не можемо сьогодні приділити цим напрямкам роботи стільки уваги, як то було за радянських часів. Розвиток авіамоделізму і авіамодельного спорту в області сьогодні лежить на плечах колективу існуючої авіаційної лабораторії. Цей колектив на добровільних засадах, маючи авіамоделізм як хобі, з метою розвитку та популяризації авіамодельного спорту прищеплення молоді м. Вінниці та області інтересу до технічної творчості, винахідницької та раціоналізаторської діяльності, на фондах авіамодельні лабораторії створив потужну матеріально-технічну базу, яка є однією із кращих в Україні, для малих дітей створив дитячий авіамодельний гурток. Минулого року саме завдяки їх старанням нам вдалося в Вінниці вперше провести чемпіонат України з радіокерованих моделей класу F3A, моделей копій, напівкопій та повітряного фрістайлу. І вперше він був відкритим. У змаганнях брали участь спортсмени з Литви, Білорусі, Молдови. Тим приємніше для мене, що кілька нагород завоювали вінницькі спортсмени.

Окрилені успіхом минулого року, члени Вінницького обласного ТСОУ намітили не менш грандіозні плани і на нинішній рік.

– На 2014 рік, – ділиться планами Анатолій Кацай, – нами заплановано проведення двох чемпіонатів ТСО України з повітряного пілотажу радіокерованих пілотажних моделей, моделей копій та напівкопій; міжнародних змагань на кубок Можайського; чотирьох показових виступів у Вінниці та області; двох конкурсів серед дітей-гуртківців. Враховуючи значне зменшення фінансування на тлі економічної кризи в Україні, Вінницька ОО ТСО України розпочала активну роботу щодо залучення громадських організацій, державних органів, органів місцевого самоврядування, підприємств міста, благодійних організацій до проведення запланованих змагань та чемпіонатів.

Розвиваючи авіамоделізм та авіаційний спорт, колектив лабораторії виконує значну соціальну функцію. Діти не залишаються наодинці з комп'ютером, не шукають "пригод" на вулиці. Авіамоделізм "оберігає" їх від пияцтва, вживання наркотиків, хуліганства. Натомість молодь залучається до технічної творчості, до захоплення авіацією, у дітей виникає бажання стати військовим льотчиком, інженером, зайняти у майбутньому робоче місце на авіазаводі. Хлопці та дівчата отримують знання, уміння та навички, які потрібні для майбутніх технічних професій, мотивуються до служби у Збройних Силах України та до вступу у військові навчальні заклади. Відомо, що золоті руки авіамоделістів дуже цінував авіаконструктор Антонов. Він без вагань брав на роботу будь-якого, хто серйозно займався конструюванням авіамоделей. Для багатьох авіамоделістів Вінниччини сьогодні складання літальних апаратів може стати справою життя, адже Вінницький авіазавод не так давно став учасником програми відродження українського вертольотобудування. Так маленькі літачки дають путівку у доросле життя.

Тільки на перший погляд може здатися, що проблеми окремого авіамодельного гуртка сьогодні не на часі. Проте досвід доводить, що якраз в таких маленьких колективах за інтересами, спортивно-технічного спрямування в тому числі, частіше всього проходить формування громадянської позиції молоді, становлення їх як патріотів своєї Батьківщини. Про це часто забувають у наш час, коли з найменшої дрібниці планують отримати комерційну вигоду. У Вінницькій обласній організації ТСО України твердо переконані, що якраз такі гуртки, як їхній авіамодельний, мають право на життя. І не просто переконані. Досвід обласного міста поширюють у райони, пропонують совам активістам і там створювати гуртки технічної творчості, всіляко підтримуючи їх організаторів та ентузіастів. Організація впевнено стає координатором патріотичного виховання. А це – важлива державна справа, котрою займатися завжди є час.

Віктор Гедз.
"Крила України".

ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

9 – 15 червня

9 червня 1916 р. *при авіації Чорноморського флоту був заснований загін з чотирьох дирижаблів для виявлення і знищення підводних човнів, а також спостереження за морем.*

9 червня 1920 р. *народився льотчик-штурмовик, Герой Радянського Союзу М.М.Павленко.*

9 червня 1944 р. *на озброєння прийнято реактивну систему залпового вогню БМ-31-12 розробки В.П.Барміна.*

9 червня 1954 р. *В.К.Калінін на літаку Ан-2 встановив світовий рекорд висоти для поршневих літаків категорії С-1-е - 11 248 м.*

10 червня 1914 р. *народився льотчик-винищувач, Герой Радянського Союзу І.М.Мороз.*

10 червня 1939 р. *відбувся перший політ винищувача І-28 М-87Б.*

10 червня 1944 р. *відбувся перший політ літака ХР-80А з двигуном І-40 фірми "Дженерал електрик".*

11 червня 1914 р. *народився льотчик-штурмовик, Герой Радянського Союзу І.Л.Карабут.*

11 червня 1926 р. *відбувся перший політ літака Ford Trimotor, одного з найвдаліших американських авіалайнерів 20-х рр.*

11 червня 1941 р. *відбувся перший політ винищувача ДІС (Т), О.І.Жуков.*

12 червня 1921 р. *народилася штурман, Герой Радянського Союзу В.Л.Белік.*

12 червня 1979 р. *американський велогонщик Б.Аллен перелетів через протоку Па-де-Кале на літаку "Госсамера Альбатрос" з мускульним (педальним) приводом повітряного гвинта.*

12 червня 1979 р. *відбувся перший політ літака льодової розвідки Іл-24Н.*

13 червня 1944 р. *стався перший обстріл Лондона німецькими літаками-снарядами Фау-1.*

13 червня 1984 р. *льотчик-випробувач Е.І.Фролов здійснив перший політ на спортивно-пілотажному літаку Су-26.*

13 червня 1990 р. *відбувся перший вертикальний зліт надзвукового літака вертикального зльоту та посадки Як-141.*

14 червня 1914 р. *розпочався перший трансатлантичний переліт на гідролітаку Кертісс NC-4 американського льотчика А.Ріда.*

14 червня 1914 р. *відбувся перший політ літаючого човна М-1 Д.П.Григоровича.*

15 червня 1935 р. *відбувся перший політ літака АНТ-37 (ДБ-2), К.К.Попов.*

15 червня 1943 р. *відбувся перший політ першого в світі реактивного бомбардувальника Арадо Ar-234в-2 "Бліц", Німеччина.*

15 червня 1960 р. *відбувся перший політ вертольота Мі-10, Г.В.Алферов і Б.В.Земсков.*

15 червня 1961 р. *прийнятий на озброєння ручний протитанковий гранатометний комплекс РПГ-7.*

15 червня 1977 р. *відбувся перший зліт з коротким розгоном (10-15 м) літака вертикального зльоту та посадки Як-38, А.М.Ісаєв.*

ВІТАЄМО ІМЕНИННИКІВ

12 червня 1963 р. *народився начальник управління оборонного планування – заступник начальника штабу Командування Повітряних Сил Збройних Сил України В.М.Плесний.*

14 червня 1963 р. *народився начальник гуманітарного інституту Національного університету оборони України В.М.Грицюк.*

15 червня 1956 р. *народився командир Повітряного командування "Центр (2008-2011) О.І.Титаренко.*

15 червня 1969 р. *народився командир військової частини А1660 О.В.Коротков.*

15 червня 1942 р. *народився голова управління корпорації "Науково-виробниче об'єднання "Небо України" М.С.Рябець.*

Проект "Френтік"

надсекретна операція американських ВПС в Україні у 1944 – 1945 рр.

ЧАСТИНА 4. І ЗНОВУ В БІЙ

Попри втрати черговий виліт американських ВПС мав відбутися 25 червня, але через погану погоду його скасували. Бойове завдання американські пілоти виконали пізніше й щасливо дісталися англійських баз. В Англію відправили й екіпажі, що втратили свої машини 22 червня під час нальоту. Вони незабаром отримали нові літаки і знову взяли участь у бойових діях.

Однак план усієї операції "Френтік" опинився під загрозою зриву. І американське військове й політичне керівництво відповідно зреагувало. Було складено новий докладний план операції, що його посол США А.Гарріман представив наркому закордонних справ СРСР В.Молотову в спеціальному листі від 10 липня. У ньому висловлювалося прохання американського уряду про надання згоди радянським урядом на запропонований план операції, який передбачав збільшення чисельності американського військового персоналу і створення ще однієї бази.

Після складних переговорів з американською стороною на пропозицію про збільшення кількості й розширення баз і додаткове розміщення на них 5000 військовослужбовців США Й. Сталін дав заперечну відповідь, а заходи для зміцнення ППО Полтавського аеровузла звелися до заміни 57-го гвардійського вап на краще укомплектований 66-й гвардійський вап на тих самих винищувачах Р-39, а також до поповнення літаками 310-ї авіадивізії.

Американці, розуміючи, що їхній план може не дістати схвалення, і не маючи наміру конфронтувати з радянським керівництвом, зокрема з Й.Сталіним, який обіцяв надати американським ВПС бази на радянському Далекому Сході для ударів по Японії, запропонували компромісне рішення виконання операції за планом "Френтік" продовжувати, але для участі в ній залучати поки що самі лише літаки-винищувачі далекої дії.

Усю першу половину липня 1944 р. питання подальшого проведення операції "Френтік" лишалося відкритим. Потім американське керівництво прийняло пропозицію генерала К.Спаатса продовжувати "човникові" нальоти на німецькі об'єкти силами тільки винищувачів, без стратегічних бомбардувальників, аж до часу, коли буде посилено ППО 169-ї абоп. Вирішили використовувати змішану групу винищувачів Р-38 і Р-51. Для рейду призначили 14-у, 31-у і 81-у FG 15-ї повітряної армії. Командувати групою було доручено бригадному генералові Д.Строзеру.

Операція "Френтік ІІІ"

Розпочалася 22 липня. Група Д.Строзера блокувала німецькі винищувачі на румунському аеродромному вузлі Бузау – Зілестія. В операції було задіяно 73 винищувачі Р-38 "Лайтнінг" і 41 винищувач Р-51 В "Мустанг". Американці втратили 5 винищувачів Р-38, а один пошкоджений у бою винищувач здійснив вимушену посадку за лінію фронту на радянській території. Після трьох днів перебування в Пирятині 38 (за іншими даними – 33) винищувачів-бомбардувальників Р-38 і 34 винищувачі Р-51 В "Мустанг" завдали удару по авіабазі Мелец у Польщ. А повертаючись назад у Пирятин, пілоти 307-ї ескадрильї 31-ї FG помітили групу до 40 німецьких пікірувальників Ju-87, що штурмували бомбовим ударом радянські позиції. За 20 хвилин бою 12 "Мустангів" збили 15 "Юнкерсів".

26 липня група винищувачів Р-38 і Р-51 завдала бомбового удару по нафтопромислах у районі Бухарест – Плоєшті (Румунія) і потім приземлилась в Італії. 29 липня в Італію прибула група з 14 винищувачів, що затрималась у Пирятині з технічних причин.

Операція "Френтік IV"

Проводилась з 31 липня. Винищувачі 82-ї і 52-ї FG, що вилетіли з авіабаз Італії в Україну, потрапили на маршруті в сильну грозу, і це позначилось на технічному стані авіатехніки. Тому план їхніх дій довелося скоротити. Було виконано, безпосередньо в інтересах Червоної армії, тільки два рейди. 4 серпня 1944 р. по німецькому аеродрому поблизу міста Фокшани в Румунії завдали удару 42 "Лайтнінги" й 35 "Мустангів", які знищили й пошкодили 13 літаків супротивника, а також потяг з військами і технікою. У цьому вильоті американці втратили п'ять машин, а ще сім зробили вимушену посадку на вже звільненій Червоною армією території. 6 серпня, повертаючись в Італію, усі справні літаки групи "Френтік IV", а це 26 Р-38 і 27 Р-51, штурмували аеродром Зілестія.

До того часу на Полтавському аеровузлі перебували 1324 військовослужбовці американських ВПС – 1235 чоловік постійного і 89 змінного складу (поранені й хворі, що вже одужували, а також екіпажі, які чекали закінчення ремонту їхніх літаків). Перерва, що настала в бойовій діяльності, призвела до зниження дисципліни серед американських військовиків, і це завдало чимало клопоту радянському й американському командуванню.

Операція "Френтік V"

Проаналізувавши результати операції "Френтік ІІІ" і "Френтік IV", східне авіаційне командування США дійшло висновку, що дії самих тільки винищувачів обходяться занадто дорого, а головне не вирішують найважливішого завдання проекту "Френтік" – продемонструвати силу, міць і роль американських стратегічних бомбардувальників у дезорганізації військової, економічної і промислової системи Німеччини. Отже, "човникові" рейди без залучення "Летючих фортець" не мали перспективи, а посилати в Полтаву стратегічні бомбардувальники Б-17 авіаційне командування США в Європі не зважувалося, вважаючи, як і раніше, ППО авіабази слабкою. Однак генерал К.Спаатс, врешті-решт, пішов на ризик.

6 серпня (за іншими даними – 5 серпня) з аеродромів Англії стартувала група з 78 "Летючих фортець" і 64 "Мустангів" під командуванням полковника Д.Ґрегема з 8-ї повітряної армії США, поклавши початок новій операції – "Френтік V". З технічних причин дві "Фортеці" повернулися до Англії, решта завдала бомбового удару по авіазаводу в Рамелі (Польща) і приземлились на аеродромах 169-ї абоп. Цілу ніч літаки готувалися до нового бойового вильоту. Вранці 7 серпня з Полтавського аеровузла піднялися в повітря 57 "Фортець" і 39 винищувачів супроводу Р-51. Технічні неполадки на двох Б-17 і десяти Р-51 не дали їм змоги летіти далі, і вони повернулися в Полтаву й Пирятин. П'ятдесят п'ять Б-17 і 29 винищувачів, що зосталось, завдали бомбового удару по нафтопереробному заводу в Тржебіні (Польща), відтак, узяли курс на Полтаву. І знову всю ніч особовий склад 169-ї абоп готував "Фортеці" й "Мустанги" до наступного бойового вильоту.

8 серпня вранці американське з'єднання взяло курс на Румунію, щоб знову вдарити по аеродромах Бузау – Зілестія. Прикриття "Летючих фортець" забезпечували 55 "Мустангів". У повітряному бою, що зав'язався з 35 німецькими літаками, вдалося збити один "Мессершмітт".

Тим часом у результаті наступу на Правобережній Україні радянські війська просунулися на 250-400 км. У цьому наступі брали одночасно участь шість радянських танкових армій. Успіхи радянських військ, що вступили на територію кількох європейських держав, а також відкриття другого фронту й наступ англо-американських військ у Західній Європі зумовили значне скорочення території, утримуваної супротивником. Стратегічний авіаційний наступ союзників дуже підірвав виробничий потенціал Німеччини. Незаперечними були й досягнення радянської авіації, яка знищила в повітряних боях і на аеродромах понад 1400 літаків Люфтваффе. За цих умов "човникові" рейди стали економічно недоцільними. Більший наголос почали робити на політичному значенні операцій, демонстрації світові непорушної єдності союзних армій.

Ігор Чичкань. Людмила Кошелєва. **Матеріал до друку підготував Володимир Алєксєєв.**

Поздравляем юбиляра!

Офицеры-авиаторы Николаевского гарнизона сердечно поздравляют полковника запаса Виктора Павловича Зебенка с 60-летием со дня рождения и искренне желают крепкого здоровья, бодрости и благополучия на многие годы.

Уважаемый Виктор Павлович! Ты, с лейтенантских лет до начальника штаба 33-го ЦБП, председателя совета ветеранов "Леваневцы" доказал свой боевой дух и крепкий донской характер, преданность высокому делу авиации в исполнении воинского долга на благо Родины. Ты сегодня в учебном строю готовишь молодое поколение защитников Отечества. Твори 100 лет!!!

С благодарностью сослуживцы и воспитанники.

ПОДОРОЖУЙ УКРАЇНОЮ

Куди поїхати влітку?

Або альтернатива окупованому Криму

Полісся та Волинь які находяться на північному заході України – це територія тисяч озер посеред дрімучих лісів, тут особливо красиво в тихий осінній сезон, який пахне грибами і опалим листям. Втім, літній відпочинок тут не менш привабливий.
Ви побуваєте в стародавньому Луцьку, що був за князя Любарта другою столицею Литви, торкнетесь святинь міста князя Володимира, відчуєте чарівність дикої природи, яка надихала до творчості Лесю Українку.

Рівне, Волинь і Шацькі озера

Рівне

Цей обласний центр розташований на трасі Київ-Чоп. Перша письмова згадка – в 1282 р. у зв'язку з битвою між литовськими та польськими військами. У 1479 році тут постає дерев'яний замок. Рівне отримує Магдебурзьке право і привілей на проведення ярмарків. Протягом XVI-XVII ст. місто належало князям Острозьким, потім Замойським, Конєцпольським, Валевським, а з 1723 р. – Любомирським, які відновили замок, перетворивши його в розкішний палац (зараз територія Гідропарку та міського стадіону).

Архітектурних пам'яток мало, туристів більше цікавить рівненський зоопарк. У почасти реконструйованому центрі міста і на окружній дорозі багато хороших готелів і ресторанів, що робить Рівне привабливим "перевалочним" пунктом.

Клевань

Містечко розташоване на березі р.Стубла, в 25 км від Рівного в сторону Луцька. Збереглися багаторазово перебудований замок, закладений в 1475 р. Ф. Чарторийським на місці древнього городища: стіни, дві кутові вежі, арочний міст, два флігелі (1817).

Зараз Клеванський замок орендований приватною компанією під зобов'язання реставрації та розвитку туристичної інфраструктури. Інші пам'ятки Клевані: Церква Різдва (1777), Благовіщенський костел (1610-1630 рр..) – Усипальниця Чарторийських.

Луцьк

У літописі вперше згадується під 1085 роком, коли був вже укріпленим містом, що наприкінці 1060-х років витримав 6-місячну облогу Болеслава Сміливого. У 1429 році, за часів правління литовського короля Вітовта, у Луцьку відбувся з'їзд найбільших монархів Європи у зв'язку з загрозою з боку Туреччини. Забудова історичного центру добре збереглася і послідовно реставрується.

Володимир-Волинський

Перша літописна згадка про місто Володимир припадає на 988 рік – коли київський князь Володимир Святославич передав місто одному зі своїх синів – Всеволоду. Таким чином, Володимир-Волинський є одним з найдавніших міст України.

У XI-XII століттях він був одним з найбільших міст Київської Русі, поряд з Києвом, Черніговом, Переяславом. У цей період місто стає значним торговим центром, також Володимир мав важливе військово-стратегічне значення як оборонний форпост на західних рубежах держави.

У першій половині XIII століття Володимир стає одним з центрів об'єднаного Галицько-Волинського князівства (з 1253 – королівства). Цей період належить часу правління князя Данила Романовича Галицького (1201-1264) і його брата Василька Романовича Волинського (1205-1271).

Після розпаду Галицько-Волинської держави в середині XIV століття, Володимир входив до складу Великого князівства Литовського, а після Люблінської унії 1569 року – до складу Польського королівства. У 1324 році місто отримало Магдебурзьке право, підтверджене королем Сигізмундом I в 1509 році.

Завдяки великій кількості пам'яток історії та архітектури, сучасний Володимир-Волинський володіє значним туристичним потенціалом.

Зимове

Нинішнє поселення відоме з 1001 як укріплена зимова резиденція Володимирських князів, звідки походить назва. Пізніше києво-печерський чернець Варлаам заснував тут Святогірський Успенський монастир. У XV ст. він був укріплений оборонними стінами, були побудовані кам'яні храми. В даний час монастир діючий, він є великим центром паломництва православних віруючих.

Шацьк

Шацьк – районний центр Волинської області, знаходиться недалеко від кордону з Білорусією і Польщею. Шацьк з усіх боків оточений великими озерами (так звані Шацькі озера), безпосередньо прилягають озера Люцимир і Чорне. На захід від містечка знаходиться найбільше і найчистіше в Україні озеро карстового походження – Світязь. На північ від Шацька на березі озера Пісочного – санаторій "Лісова пісня".

Перша письмова згадка припадає на 1410 р. Шацьк є центром Шацького національного природного парку, який входить до списку біосферних заповідників ЮНЕСКО. Неподалік від Шацька – близько 30 озер.

Підготував Андрій Яцик.

"Екстремальна журналістика" для цивільних журналістів

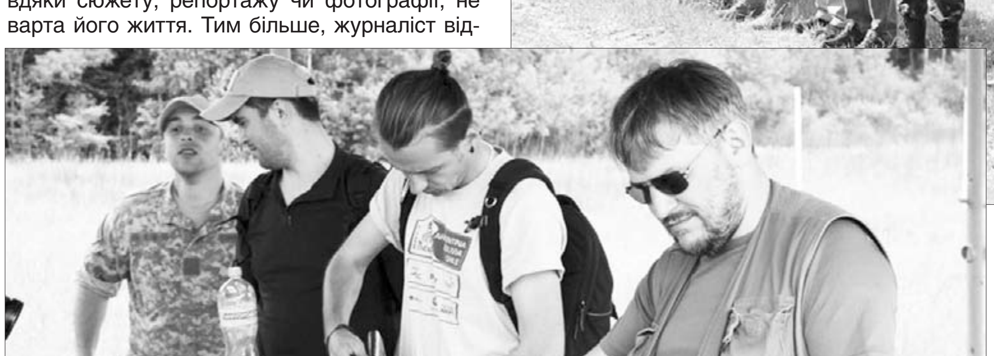
Напередодні відзначення Дня журналіста на базі полігона 240-го Центру підготовки підрозділів 8-го армійського корпусу Сухопутних військ ЗС України представники засобів масової інформації вчились на практиці як виживати в польових умовах, оборонятись під час нападу, надавати першу медичну допомогу та влучно стріляти під час спеціального польового виходу "Екстремальна журналістика".

Також журналісти навчались правил поведінки під час обстрілу, терористичних актів, вибухів та в інших небезпечних ситуаціях, з якими представники засобів масової інформації зараз стикаються, висвітлюючи перебіг антитерористичної операції, або під час відрядження до гарячих точок. Вправлялись журналісти, відеооператори та фоторепортери і у тирі, виконуючи вправи зі стрілецької зброї – з пістолета ПМ, автомата АК-74 та снайперської гвинтівкі СВД.

– Особливо сьогодні робота журналіста стала дуже небезпечною. Виїжджаючи на східні рубежі нашої країни, представники засобів масової інформації можуть опинитися у бойових умовах, в яких треба і рану перев'язати, і зробити матеріал, ризикуючи власним життям, – зазначив начальник Управління преси та інформації Міноборони України підполковник Богдан Сеник. – Тому традиційний виїзд на полігон, який проводить Управління преси цього року, носить більш методичний характер. Адже на сьогодні умови виконання журналістських обов'язків кардинально змінились.

Зі словами офіцера-військового журналіста погоджувались і досвідчені медійники, які вже мають досвід роботи у гарячих точках планети. Наприклад, журналіст одного з вітчизняних телеканалів Роман Бочкала підтвердив, що робота в екстремальних умовах подекуди дуже небезпечна і зводиться до прописних істин – не ризикувати без зайвої необхідності.

– За моїми плечима – чимало відряджень за кордон і до місць збройних конфліктів, і до миротворчих контингентів. І я знаю з власного досвіду – головне, про що повинен пам'ятати журналіст: сенсація, яку він може зробити завдяки сюжету, репортажу чи фотографії, не варта його життя. Тим більше, журналіст відповідає не лише за себе, але і за свого оператора, якщо він телевізійник, водія та багатьох інших людей, яких він може наразити на небезпеку, - ділиться Роман. – Тому перед виїздом за "гарячим" репортажем журналіст повинен знати все про країну, до якої він їде, місце, де він працюватиме, та хто може гарантувати йому безпеку, якщо поблизу є військовий контингент. Відтак, військовий прес-секретар – головний помічник журналіста за будь-яких умов, як польових, так і повсякденних.

Загалом протягом дня журналісти дізнались багато цікавого. А головне – обмінялись досвідом, адже "ветеранам" гарячих точок було що розповісти своїм молодим колегам.

www.mil.gov.ua

Без штрафного кола!

Українська спортсменка, олімпійська чемпіонка Сочі – 2014 Олена Підгрушна шокована інформацією, яка поширюється в соцмережах і на деяких російських форумах про те, що вона нібито бере участь в АТО і працює в Слов'янську.

Підгрушна категорично спростувала ці домисли. "Враховуючи, що я на сьогодні повністю віддаю себе роботі в міністерстві, роботі з дітьми і спортсменами, ця інформація викликала у мене шок і почуття несправедливості. Це позбавлені сенсу домисли і маячня. Учора і сьогодні я брала участь в гала-концертах і спортивних святах в Києві. Ніхто і ніколи не пропонував мені брати участь в АТО", – заявила Підгрушна.

НАШІ В ЛІБЕРІЇ

Волейбольний турнір до Дня миротворців ООН

У базовому таборі 56-го окремого вертолітного загону національного контингенту Місії ООН у Ліберії відбувся волейбольний турнір, присвячений міжнародному Дню миротворців Організації Об'єднаних Націй.

В змаганнях взяло участь 7 команд, учасники яких представляли штатні підрозділи військової частини. Спортсмени змагались більше місяця на спортивному майданчику вертолітного загону.

- Волейбольний турнір розпочався задовго до миротворчого свята, - повідомив заступник командира загону по роботі з особовим складом військовий льотчик-штурман 1-го класу підполковник Михайло Шур. – Як правило, матчі проходили у вільний від служби час, тому всі спортсмени змогли продемонструвати свою професійність та фізичний гарт на волейбольному полі.

За правилами турніру, кожна команда зіграла між собою, а в фіналі зустрілись волейболісти трьох найкращих.

За результатами напружених та цікавих поєдинків перемогу в турнірі здобули спортсмени інженерно-авіаційної служби. Другу сходинку посіли військовослужбовці взводу охорони, третє - за командою управління вертолітного загону.

Командир частини військовий льотчик 2-го класу полковник Олександр Венгер нагородив переможців кубком, грамотами та солодощами, а кращих гравців – вимпелами 56-го окремого вертолітного загону Місії ООН у Ліберії.

Віктор Ануфрієв. Фото автора. Ліберія.

ПРОФЕСІЙНИЙ БОКС

Усик нокаутував "Руського"

В рамках боксерського турніру "K2 Promotions", що проходив днями в одеському Палаці спорту, олімпійський чемпіон Олександр Усик (4-0, 4 KO) зустрівся з аргентинцем Сезаром Давидом Кренсом (21-9, 13 KO) на прізвисько "El Ruso". У 8-раундовому поєдинку українець здобув дострокову перемогу, нокаутувавши опонента в четвертому раунді.

Ще до поєдинку український боксер заявив, що не ставить завдання швидко завершити бій, адже хоче в бойовій обстановці випробувати різні прийоми, напрацьовані на тренуваннях.

Перший раунд розпочався з розвідки. Усик хоч і викинув багато ударів, але вкладатися в них не став. В наступному раунді Олександр додав у швидкості, став працювати тривалими серіями і обробляти корпус суперника. У третьому - ще збільшив темп, який явно не підходив повільному Кренсу. Усі спроби аргентинця контратакувати не приносили успіху. Кренс намагався хизуватися, показуючи жестами та мімікою, що удари Усика його не турбують. Однак за 27 секунд до закінчення раунду коротким лівим боковим в щелепу українець відправив свого опонента в нокдаун. Кренс зміг продовжити бій, а Олександр не кинувся його добивати. На третій хвилині четвертого раунду, ударом по печінці, Усик нокаутував Кренса. Тренер аргентинця викинув рушник, і арбітр зафіксував дострокову перемогу українця.

ВЕСЛУВАННЯ

Українська четвірка - чемпіони Європи

В Белграді (Сербія) завершився чемпіонат Європи з академічного веслування, де українська чоловіча четвірка парна завоювала "золото".

Команда наших співвітчизників у складі Артема Морозова, Олександра Надтоки, Дмитра Міхая та Івана Довгодько, не залишивши жодних шансів суперникам, фінішувала першою на дистанції 2000 метрів з результатом 5 хвилин 41,92 секунди. Українці випередили срібних призерів з Великобританії (5.42,09) і олімпійських чемпіонів Лондона-2012 - німців, які стали бронзовими призерами (5.42,83).

Таким чином, збірна України зуміла потрапити в підсумковий командний залік, розділивши з 1 золотою медаллю 11-15 місця з командами Білорусі, Данії, Португалії та Сербії. Переможцем командного заліку стала збірна Великобританії - 2 золоті, 4 срібні та 2 бронзові нагороди. Всього на європейській першості було розіграно 17 комплектів нагород.

ЛЕГКА АТЛЕТИКА

11 призових місць на турнірі в Греції

У Каламаті (Греція) відбувся міжнародний турнір з легкої атлетики. Українці посіли одинадцять призових місць: сім перших, два других і два третіх.

Справжньою героїнею турніру стала харків'янка Наталія Погребняк. Вона не лише перемогла на 200-метрівці, а й встановила особистий рекорд, вперше в кар'єрі вибігши з 23 с - 22,89 с. Не було рівних Наталії і на дистанції 100 м - 11,33 с.

Щодо інших результатів української команди. Олена Жушман найшвидше подолала дистанцію 1500 метрів (4.15,84), а Ганна Гацько-Федусова виграла змагання з метання списа (58,45). У секторі для стрибків у висоту українки зайняли весь п'єдестал. На першій сходинці – Оксана Окунєва (1,92 м), за нею розташувалися слідом Ірина Геращенко (1,84 м) та Олена Холоша (1,80 м). Денис Нечипоренко виграв дистанцію 400 метрів з бар'єрами (51,41 с), а Віктор Тюменцев найшвидше подолав 800 метрів (1 хв 48,35 с). Євген Семененко став другим у потрійному стрибку (16,13 м), а Дмитро Савицький посів третє місце у штовханні ядра (18,50 м).

Сторінку підготував Владислав Дем'яненко. "Крила України"

ЗАСНОВНИК:
МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Свідоцтво про державну реєстрацію видання: КВ 17301-6071ПР від 17.12.2010 р.
Передплатний індекс 22242.
Газета видається з 27.08.1999 р.
Віддруковано у ТОВ "Прес Корпорейшн Лімітед".
м.Вінниця, вул. Чехова, 12 А,
тел. (0432) 55-63-97

КОНТАКТИ:
21007 м. Вінниця,
вул. Червоноармійська, 105
тел: 067-587-02-96,
0432-59-62-26,
факс: 0432-59-60-48
Електронна адреса:
krula_ukr@ps.mil.gov.ua
krula_ukr@ukr.net

Головний редактор
М. ПОПЛАВСЬКИЙ
Заст. головного редактора: С. Клименко.
Відповідальний секретар: О.Олехнович.
Дизайн та верстка: Н. Ярмілко.
Літературний редактор: О. Уретій.
Тир. 16791 Зам. № 142221.
Перший редактор Сергій Свенцицький

"Донбас – це ми"

Фотографи із Алчевська, що на Луганщині, Марія і Назар зробили прекрасну патріотичну фотосесію. На фото дівчина в українському костюмі і з прапором України позує на фоні індустріальних донбаських пейзажів. Автори розповіли, що таким чином хотіли підтримати ідею єдиної і неподільної України.

Одеські випускниці показали, хто є справжнім патріотом

Випускниці з Одеси вирішили підтримати свою країну оригінальним і дуже красивим способом. 24 травня на свято останнього дзвоника дівчата вбралися в розкішні сукні в кольорах національного прапора і взяли участь в красивій фотосесії в центрі Одеси.

Патріотичними виявились і зачіски з українськими віночками. Вибір дівчат ще раз підтверджує, що патріотизм наразі в моді, у прямому сенсі.

АВТОДРОМ

Nissan виводить Pulsar на євроринок

Японський автовиробник Nissan опублікував офіційні знімки нового хетчбека Pulsar, який відтепер продаватиметься і на європейському ринку. Раніше Пульсар поставлявся лише на Азійському авторинку та продавався в Австралії. Серед основних його конкурентів називають Volkswagen Golf і Ford Focus.

Зважаючи на те, що автомобіль створюється з прицілом на європейського покупця, Pulsar випускатиметься винятково у п'ятидверному варіанті. У лінійці моторів будуть запропоновані два бензинових і один дизельний мотори. Бензинові агрегати представлені 113-сильним 1,2-літровим і 187-сильним 1,6-літровим двигунами, оснащених турбокомпресорами. Дизельний мотор - 1,5-літровий потужністю 108 кінських сил. У базовому варіанті авто оснащуватиметься 6-ступінчастою "механікою". Опціонально також буде доступний варіатор CVT.

Автомобіль має доволі широку колісну базу у 2700 мм та загальну довжину 4385 мм, які мають забезпечити найбільше простору для плечей та ніг задніх пасажирів у данному класі. Випускатиметься автомобіль на заводі в Барселоні, а перші продажі намічені на осінь вже цього року.

Сергій Клименко. "Крила України".